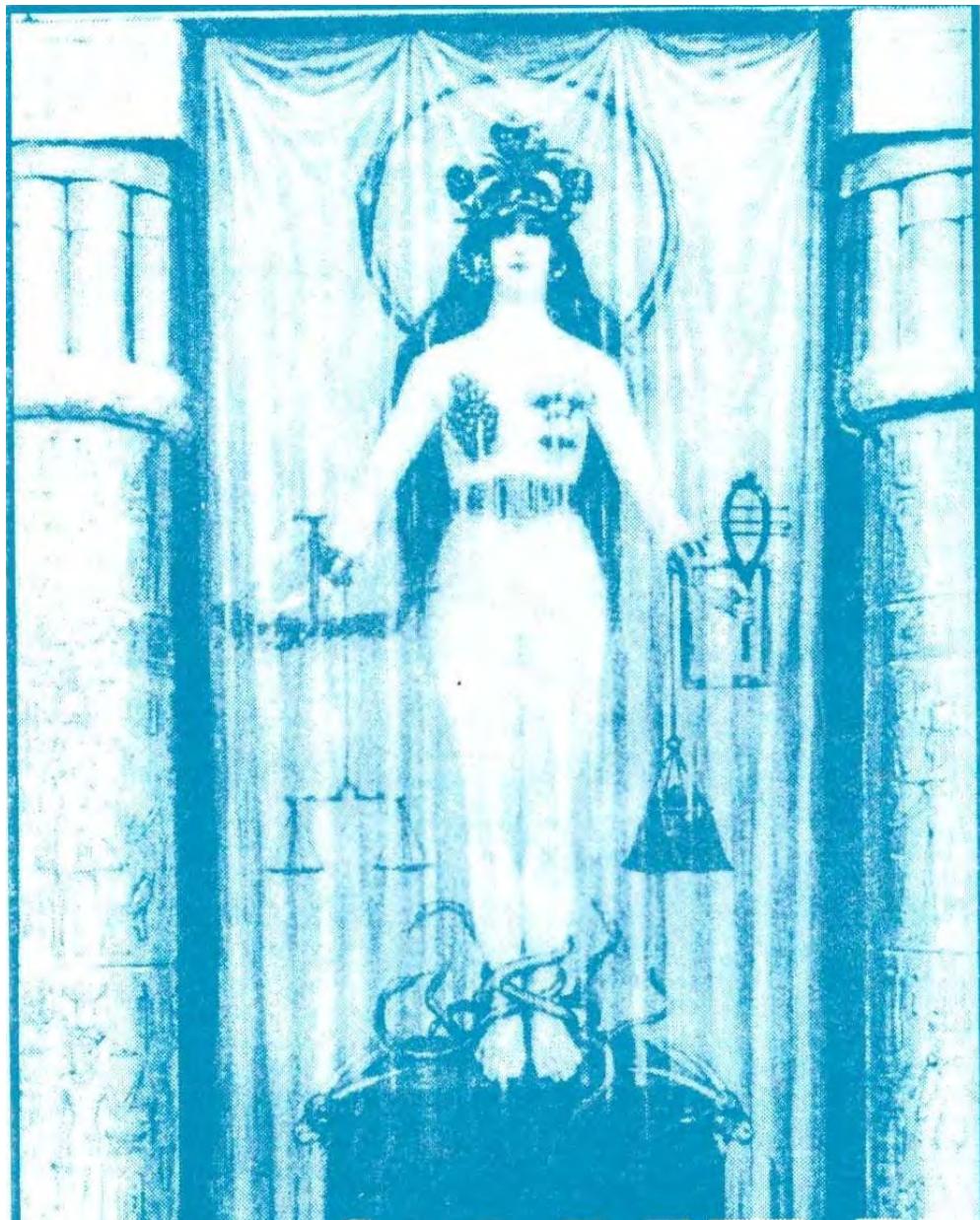

ILIJA SFERA

**HAMOVI NASLEDNICI
I
NOJEV PROKLETI SIN**

Bachantele și festivitatea lui Bachus

Zeul Pan – zeul adorat de masoni

HAMOVI NASLEDNICI I NOJEV PROKLETI SIN

*„Tamo gde završava ljudska glupost,
započinje Mudrost Božja!“*

Pompiliu Sfera

Poglavlje I

Andeli čuvari i divovi

Levijatan

Pos. 41:

1. „Možete li uhvatiti Levijatana štapom?

Hocete li mu vezati jezik konopom? (Ps. 104.26, Isa.27.1.)

2. Da li ćeće uspeti da kroz nozdrve mu iglu prođete?

Jesi li im probio čeljust kukom?

3. Da li će vas on moliti?

Da li će vam se obraćati slatkim glasom?

4. Sklopiće savez s vama; da ti zauvek budem rob?

5. Da li ćeće se igrati s njim poput ptice?

Hoćete li ga vezati da razveselite svoje devojke?

6. Da li ribari posluju s njim?

Da li ga dele među trgovcima?

7. Da li ćeće mu kožu prekriti trnjem, a glavu rebrima?

8. Samo podignite ruku na njega i nećeće moći da ga udarite.

9. Eto, prevareni ste u očekivanju da ga uhvatite:

Samo ga vidite i pasce te na zemlju!

10. Niko nije toliko smeо da ga ojača ...

11.

12. Želim da ponovo razgovara o svojim udovima i svojoj snazi i lepoti svoje izrade.

13. Ko će moći da podigne svoju odeću?

Ko će moći da mu prodre u vilice?

Kako su mu zastrašujuće konce zuba!

14. Ko može da otvorи vrata svojih usta?

Kako su mu zastrašujuće konce zuba!

15. Njegovi veliki i moćni štitovi (vage) spojeni su zajedno kao u pečatu
16. Oni se drže jedni za druge i vazduh nije mogao proći kroz njih.
17. Oni su poput braće koja se grle i ostaju nerazdvojna
18. Njegova kihanja čine da blista kao svetlost, oči su mu poput trepavica zore.
19. Iz njegovih usta izlazi plamen, a iz njega izbijaju vatrene iskre.
20. Iz nozdrva mu izlazi dim, kao iz posude, kao iz posude Vrele vrele.
21. Dah mu gori ugljem, a usta plamenom.
22. Njegova je snaga u vratu i slava njegova pred njim.
23. Njegovi mesnati delovi se drže zajedno, kao što je na njega bačeno,
24. Njegovo srce je snažno poput kamena, da, tvrdo kao žrvanj.
25. Kad ustane, hrabri zadrhte i strah ih natera da pobegnu.
26. Uzalud ga mačem udara, jer koplje i strela jesu uzalud.
27. Za njega je gvožđe poput slame, a mesing kao trulo drvo.
28. Strele ga neće nadvladati, remen će mu biti kao pleva.
29. U torbi vidi samo trun slame i smeje se zviždanju strela.
30. Ispod trbuha su mu oštiri šiljci, poput drljače raširene po blatu.
31. On čini da dno mora ključa kao kazan i protrese ga kao sud pun smirne.
32. Iza sebe ostavlja put svetlosti, a dubine su poput dlaka starca,
33. Ništa na zemlji nije njegov gospodar, on je stvoren da se ničega ne boji.
34. S prezirom gleda na sve što je uzvišeno, on je kralj naj ponosnijja zveri “. (Izlazak 19.6. 5.Mojs. 10.14. Ps.24.12.1 Kor.10.26, 28)
35. „... gle veliko i veliko more: u njemu se kreću nebrojena živa bića, mala i velika.
36. Tamo brodovi plove u njoj, a u njoj je levit kojeg si stvorio da se igra u njenim talasima “... Ps.104.25, 26.

Iz ovih biblijskih izveštaja je jasno da se zmaj po imenu Levijatan krije u dubinama mora i okeana. Ogroman je, vrlo jak i mudar. Ali to ne može biti samo vodena obična životinja, već čudovišno stvorenje, koje zna da sudi i „...smeje se zviždanjem strela“, gospodari nad morem i suši „na zemlji ništa nije gospodar“. Njegova tačna veličina se ne može naći u Bibliji, ali shvatamo da je ogromna i nemoguća da ga čovek savlada. To je zver zastrašujuća koju može posedovati samo Bog.

Lucifer
Isa.14.12, 15, o

12. „Kako si pao s neba, sine jutra! Kako si pao na zemlju, ti koji si sišao s neba?
13. Rekao si u srcu svom: Ja ću se popeti na nebo, uzvisiću svoj presto iznad zvezda Božjih, sedeću na gori skupštine bogova (Dan.8.10)
14. Uzdignuću se iznad visina oblaka, biću kao Svevišnji. (2. Solunjanima 2:4)
15. Ali ti si bačen mrtvima, u grobove mrtvih. Isa.34.4.
„Sva će vojska nebeska propasti, nebesa će se smotati kao knjiga, i sva će njihova vojska pasti kao lišće vinove loze i smokva će pasti“.
(Eze.32.7.8 Joel 2.31, 3.15 Matt. 24.29.2 Pet. 3.10 Rev.6.14. 6.13.) Uzašao je na vojsku nebesku

Danilo 8.10

„i zbacio neke od ove vojske i zvezda, i stao na noge“.

Trećeg dana Stvaranja, najvažniji Heruvimi, zvani Lucifer - Otk. 12:

4. sin latalica (Helel ben Zahar), prošetali su Edonom, ukrašeni draguljima sjajnim. Budući da je bio jedan od skromnih čuvara naroda, ubrzo se uzoholio i želeo je da bude jednak Bogu. Tada ga je Bog pobedio i bacio na zemlju u tami, u pakao. Svojevremeno zvezdana kosmička bitka u kojoj je Bog pobedio Lucifera i bacio ga u tamu zemlje. Prema tibetanskoj tradiciji, ova zemlja zove se „Sambala“ ili „Agarta“. Istu tradiciju, ali pod različitim imenima, dele i Kinezi, Mongoli, Iranci, Etiopljani i domoroci iz današnjeg Meksika ... itd. Ovo podzemno zemljiste je ogromno i ima nekoliko miliona stanovnika kojima vlada Kralj sveta (Jovan 14:30). Oni su organizovani na hijerarhijski način i postavljeni sa svime što se događa na zemlji. Preko svojih predstavnika utiču na istorijski pristup čovečanstva, kao što ćemo videti u nastavku.

Post 6.6:

6. „Kad su ljudi počeli da se množe na zemlji i kad su im se rodile kćeri i sinovi, sinovimu videli da su čerke čovečije lepe i uzeli su ih za žene.“ ... Ko su ta stvorenja? A kakva su stvorenja proizašla iz njihovog sjedinjenja sa čerkama čovečjim? Sveti Pismo dalje kaže: „Divovi su bili na zemlji u to vreme, pa čak i nakon što su se sinovi Božji sjedinili sa čerkama ljudi i rodili su decu: to su bili stari ljudi ... “ (5. Mojs. 2: 10-11, 3:11, 1Ch.20: 6-8).

Svici s Mrtvog mora, pronađeni 1947. godine u Kumranu u Izraelu, „Knjiga o jubilejima“ i „Knjiga o Enohu“ svedoče i rasvetljav ove misterije. Iako „Enohova knjiga“ (etiopski apokrif) i „Knjiga tajni Enoha“ (slovenski

apokrif) nisu prihvaćene ni hebrejskim ni hrišćanskim zakonikom, u Bibliji nalazimo direktne ili indirektne reference koje odražavaju reči ovih knjiga. (Gen.5.22-24 , 6.1-7, Lev.16.8-10) ... itd.

Tako „Knjiga o jubilejima“ (etiopski apokrif) kaže da su se u vreme Jareda (sina Mihaila, peti patrijarh od Adama) anđeli Gospodnji spustili na zemlju, takozvani stražari, da uče ljudе i da ispune zakone. Ista knjiga kaže ko je vladar ovih anđela: „.... Semjaza im je rekao, „Bojim se da cu pred Bogom biti samo ja odgovoran od “Velikog greh“. Ali ostali su odgovorili: „Učinimo savez i obećajmo jedni drugima prokletstvo da ne menjamo ovaj plan, već da ga istinski izvršimo”.

„Tada su se svi zajedno zakleli, ukupno njih 200, sišli su sa planine Hermoa, jer su se na njemu zakleli.

A ovo su imena njihovih knezova: Semiaza (Azazel), Arakib, Aramiel, Tamiel, Daniel, Ezekiel, Asael, Satariel, TURIEL, Iomeial, Arazeial ... Ovi šefovi i svi ostali su uzeli zemaljske žene, koje su im rodile moćne džinove čija je visina bila 300 lakata (oko 137 m, koliko je bila i Nojeva barka).

Divovi su gutali sve plodove ljudskog rada sve dok ih ljudi više nisu mogli hraniti, a onda su pohrlili na narod da ih pojedu i na kraju „pojeli njihovo meso.“ I pili krv jedni drugima.

Ovi „anđeli“, ucili su ljudе raznim zlima, gadostima i razvrat, koje su ocuvane do danasnih dana. Azazel je naučio ljudе da izrađuju mačeve, štitove, tanjire, narukvice i ukrase, Arachiel i Tamiel je podučavao ljudе astrologiju, Armaros i Amiziras vračane i astronomiju.

U svojoj propasti narod je zavatio i njihov vapaj se popeo do neba.

Tada su Mihael, Uriel, Rafailo i Gabrijel pogledali s visine sa neba i videli su bezakonnje koje počivaju „andjeli“ na zemlju., Onda je Bog Sveti poslao tada Asarialior-a Lamechovom sin, rekavši: „Idite k Noju i recite mu u moje ime i otkrijte njegovu tajnu koja dolazi. Jer cela će zemlja propasti, a vodene poplave zahvatiće sve na njoj ... Tada ga naučite kako da pobegne, tako da njegovi potomci ostanu s kolena na koleno“. Tada je Gospod zapovedio Rafaelu da u okove stavi Azazel (Semjazu) sveže: „Vežite mu ruke i noge i bacite ga u tamu, otvorite pustinju Dudael i bacite tamo ... pokrijte ga tamom i ostanite tamo zauvek, zato mu pokrij lice da možda ne ugleda svetlost. I na veliki sudnji dan biće bačen u vešala“. Tada je Gospod rekao Gavrilu: „Idite gadovima i kletvama i devicama kurvama, i sklonite sinove stražara iz naroda, isterajte ih i isterajte, uništiće jedni druge i ubice se medjusobno, jer njihovi su dadi odbrojni“. Gospod je Mihailu rekao: „Idi i priveži Semjazu i njegove saputnike koji su se onečistili i pridružili ženama da bi s njima u svoj njihovo nečistoći, i nakon što su videli kako će sve njihove potomke

ubiti (poplava) i kada vide uništavanje đavola, stave ih u verige na 70 godina, u utrobi zemlje, do dana njihove presude i do njihovog kraja, do kraja poslednjeg suda “.

Civilizacijski junaci i Nojev potop

Iz zaključka gore navedenog vidi se da je pleme velikana uništeno poplavom u Nojevim danima. Dalje će opisati kako je Đavolje pleme preživelo Katakлизmu Potopa i kako se širilo i održavalo do danas. Pokušaću da uz pomoć mitologija, legendi i podataka kojima raspolažem da mozaično raskrinkam luciferne misterije potomaka Hama, Nojevog prokletog sina (Post 9,20-27).

Mitovi o poplavi su među siroko rasprostranjena, a postoje na svim kontintima naše planete. JG Frazer je klasifikovao postojanje preko 200 mitova o potopu, ali čini se da ih ima mnogo više. Među najpoznatije su: „Nojev biblijski potop“, „pesma o Gilgamešu“, „Popul Vuh“, „mit o Atrahasisu“, „Deukalion“, zatim afrički mitovi o poplavi, polinezijski, mit o Manuu (Rig Veda) ... Civilizacijski junaci (čuvari) takođe se pojavljuju u gotovo svim mitologijama sveta, od Grka i Tračana do Hindusa, Tibetanaca, Kineza ... Posebno su značajne za našu studiju grčko-rimske mitologije, koje će opisati kasnije u ovoj knjizi.

U budizmu se titanske sile Deva i Asur pojavljuju kao natprirodni duhovi, koji su nekada živeli na svetu. Mara lik za koga se prica da se suočio sa Budom, protiv koga je koristio takozvano oružje "Ciakkavudha", verovatno disk koji je imao sposobnost da odseče čitavu planinu. Slične legende nalazimo u hinduizmu, osim što se junaci nazivaju drugačije: Viavarupa, Agni, Shiva ...

Zoroastrizam, polazi od koncepta da je Bog oličenje dobra, dok je zlo onaj koji uzrokuje katastrofe, razočaranja, nevolje, siromaštvo. Đavo je poznat kao Ahri man, čineći sve suprotno od Ormuzda, budući da je ujedno i iskonski neprijatelj čoveka, kojeg dovodi u stanje decepcije. Poraz demona doći će sa dobrom verom, poveren u prorok Zaratuste (Zoroastar). Bitka između dobra i zla trajaće 3.000 godina i završiće se poslednjom velikom bitkom, koja će se odigrati kada velika i zastrašujuća zmija zavlada svetom i opustosi je.

Tada će zoroastrijsko seme roditi devicu okupanu u jezeru. Ona će roditi spasitelja po imenu Saoahians, koji će ustati iz mrtvih i doneti konačni sud ,

a bezakonici će biti bačen u pakao. Nebeske isile demonsk boriće se do kraja, kada zlo konačno bude poraženo.

Figurice demonskog oblika i slavnih zmajeva slikane na porcelanskim posudama neosporni su dokaz demonizma na kineske rukotvorine. Legenda "Shan Hai Chingu" opisuje čudovište Kung Kung čija je tendencija bila da osvoji kralja Jao. Što nije uspeo. U svojoj žestokoj borbi probija rog na planini Pu Čou, koji se raspada na dva dela.

Han Fei Tzu (kineski filozof, 3. vek pre nove ere) kaže da su se u doba kada je na zemlji bilo mnogo zveri i malo ljudi pojavili neki proroci koji su ljudi učili da grade domove, kontrolišu vatru, proglašavajući se gospodarima.

Drugi tekst kaže da je bog Huang Di naložio Zhong Li-u da prekine vezu između neba i zemlje, kako bi raskalašenost bogova prestala.

Ti bogovi su bili i ugnjetavači ljudi.

U Jaovo vreme desio se potop vode koja je poplavila sve pod nebom. Zveri i ptice bežale su od ljudi, a tragovi ptica i životinja raširili su se po celoj Kini. Takođe u Jaovo vreme, vode su poplavile celu zemlju. Zmije se naselile svuda i zmajevi pa ljudi više nisu mogli da žive. Oni koji su živeli po dolinama pleli su gnezda kao ptice, a oni u planinama su se nastanili po pećinama (Meng Tze-sec).

Dok je Iui smirio poplave, sveti zmaj je crtao pruge po zemlji da se vode odvodnjavaju (Vang-Ii, „Komentari na nebeska pitanja“).

Iz ovih tekstova je vidljivo da demoni i zmajevi koji su pobegli od potopa nastavljaju svoje postojanje. Iako im je drastično smanje broja, oni i dalje preživljavaju tumarajući zemljom u potrazi za pogodnim mestom za život.

Naj rasprostranjeniji mezopotamski (sumerski) mit odnosi se na potop koju su bogovi doživeli kao uništenje život na zemlji. Četiri sumerska božanstva: Anu, Enlil, Ninurtu i Ennugia, obratili su se Utnapišti govoreći mu da izgradi brod kako bi on i njegova porodica mogli biti spašeni. Utnapištim gradi barku prema merama bogova i snabdeva se potrebnom hranom. Kada je sve bilo gotovo, on i njegova porodica ulaze kao i stoka, a kratko nakon tog započinje potop. Katastrofalna poplava, koja je trajala 7 dana, uplašila je čak i bogove. Nakon što se vode smire, naš junak pušta goluba, zatim lastavicu, koja će se vratiti, a u trećem pokušaju, vrana se ne vrati, što znaci da je nasla negde zemlju da se spusti. Konačno, brod pristaje na vrh planine.

U Tell el Amarni (Egipat) na svet je iznet mit o heroju Adapu, kome su bogovi dali večnost, ali ih on odbio. Bog Ea, poznat i kao „prorok iz Eride“, namamio je Adapua, savetujući ga da će u pravo vreme kada će ga viši bog

Anu pozvati pred sebe da mu ponudi hleb i vodu života, odbiti da ih primi .., pod izgovorom da znače smrt. Prihvatio je samo ulje za podmazivanje i premaz.

Istorija kaže da su se Sumerani nastanili u Mesopotamsku regiju doselili krajem trećeg milenijuma. U isto vreme pojavljuje se narod misteriozan, koji se smatraju prvim precima Semita.

Sledeći biblijski obrazac, možemo ih nazvati Kanancima. Iz sinteze ove dve kulture proizilazi poznati mit o „Baalu“, na čiju nas adresu Sveti pismo vodi bezbroj puta kao je on protivnik Boga (2. Mojs. 32, Num. 25, 5. Mojs. 4.3).

Mitologije „Baal-Hadad“ širiće se polu-mesecom plodnim, pod različitim imenima: Belial, Beliar za Sumerane i Akadjane, Baal ili Bel za Kanance, Ištar za Babilonce, Ashtar za Feničane a kralj Belus poznato je bozanstvo grcima na Peloponezu (u Arkadiju), a isto je bazanstva kao i Baal, Belial iz Starog zaveta.

Baal-Hadad ili Haddu se takođe naziva princ, gospodar zemlje, moćnik, suveren, a pored njega je i Iam, princ mora ili morskih dubina kao i Mot (smrt). Baal-Hadad (ili Haddu, Hadou) je gospodar pakla u dobro poznatoj grčkoj mitologiji.

Iam je prisutan istovremeno kao bog i demon, podvodno čudovište i zmaj sa 7 glava, princ i epitet podzemnih voda. Isti Baal (Beliar) u Venijaminovom zavetu (apokrif) opisan je kao demon sa 7 simbola: Prolivanje krvi, propast, nevolja (nevolja), izgnanstvo, prljavština, panika i uništenje. Beliar ili Belial je takođe demon koji doprinosi istrebljenju plemena Benjamin (Jud.19.22).

Kosmogonija grada Heliopolisa (Egipat) bila je naj rasprostranjenija u ovoj zemlji. Ovde se razvija mit o "Gebi" bogu zemlje, analognom za Geju na grčkom, iz koje se rađa Oziris (bog vegetacije i podzemlja). Oziris je opisan kao ljudski kralj, osnivač egipatske civilizacije, ali nije poznato da li je Oziris bio običan smrtnik ili bog.

Neki istraživači veruju da su Oziris i Horus (njegov naslednik) bili vođe dve migracione grupe, koje su se naselile u Egiptu (3100. - 2686. p. N. E.).

Ko može biti ovaj civilizacijski heroj?

Oziris i Hermes (Trismegistus), Armis (kod dacana, geta...), jedno su i isto. Oboje su civilizacijski bogovi heroji, bogovi tame, predstavljeni krilima iznad glave u obliku bikovih rogova i kako ćemo videti dole, obojica dolaze iz istog regiona.

Hermes se naziva i Milenijum, sa planine Sillen u regionu Arcadia Zevsove na Peloponezu i Grčkoj, gde je rođen iz preljube sa Majom (ćerkom Atlasa i Plejone). Arkadjanii su se naselili na Peloponez sa istoka, odnosno sa Kipra, Krita i Fenikije. Naj verovatnije su dolazili iz Fenikije, jer su fenici bili poznati kao vrlo dobri moreplovci. Kricani su koristili hijeroglifsko pismo praćeno linearnim (1700. p. N. E.), obadva pisma još uvek nisu dešifrovana. Ostrvo je kolonizovano migracijama sa juga i istoka.

Iz legende o Ozirisu saznajemo da svoju ženu Izisu ostavlja na čelu države, a za to vreme odlazi da donese civilizaciju varvarskim narodima.

U međuvremenu Set, njegov brat i suprug boginje Neftalija priprema zaveru za ubistvo Ozirisa. Po povratku slavnog junaka među narode, dočekuje ga njegov brat Set koji ga poziva na gozbu. Seth donosi kutiju izrađenu sa velikom veštinom i šarmantno ukrašenu, obećavajući je svima koji će moći da uđu u nju. Svi su pokušali, ali samo Oziris je mogao ući, jer je bio izgrađen tačno veličine njegove glave. U tom trenutku Set pojuri i zaključa brata u sanduk, koji potom baci u Nil. Izida, duboko ožalošćena, kreće u potragu za svojim mužem. Posle mnogo istrajnosti i avantura, ona uspeva da pronađe kutiju i telo Ozirisa koje su morski talasi nosili na obalu feničanskog grada Biblosa.

Na taj način feničanski grad Biblos postaje zajednička tačka dva božanstva, Ozirisa i Hermesa. Ako ova dva boga čuvara potiču iz iste kananske zemalje, možemo postaviti pitanje, da li su to isti bogovi Baal-Hadadom, Beliar, Pan, Bachus, Appolon, Saturn ... koji kao što hoćemo vidi u imati ista ili slična zanimanja?!

„I ostade Izrael u Šitimu, i narod poče da čini blud sa moavskim kćerima. I pozvali su ljude na žrtve svojih bogova; i narod je se klanjao do zemlje svojim bogovima” (Br. 25: 1-3). Izrael se prilepi za Baala Peora, i gnev Gospodnjii rasplamsa se na Izrael.

Naj rasprostranjeniji bog u vavilonsko-asirskim zemljama, u Bibliji poznat kao Baal ili Moloh, najčešći je izraelski neprijatelj.

Ovaj religiozni kult, nastao u Sumeru (Akadiju), proširio se impresivno ne samo u Mesopotamiju, gnezdo ranih drevnih civilizacija, već i u Egiptu, Grčku, Trakiji i ostatak Evrope. Sa sirenjem helenizma i Rimskog carstva, ovi paganski kultovi će dostići svoj vrhunac, a hrišćanstvo morati da se bori protiv ovog odvratnog karcinoma zvanog Belial (Semiazza), protiv satanizma.

Tako zvani gnosticizam će se suprotstaviti ranom hrišćanstvu, a jeres koja je zasenila čitav srednji vek nije prestala da postoji.

Stara zmija je neprestano u za petama Istinske Vere hriscanske.

Baal-Moloh je prikazan kao čovek sa bikovskom glavom, a njegova statua od bronza je unutru prazna. Ruke su mu raširene i blago savijene, kako bi primala žrtve. Prema rečima rabina, žrtve koje su sedele na idolovim rukama podignute su prema nebu i potom podstaknute da uđu u šupljinu ispod statue, koja je pocrvenela od zapaljene vatre. Žrtve često nisu bili samo kućni ljubimci, već i ljudi, pa čak i deca. Da bi krikovi pogubljenih bili utihnuti, sveštenici su uvežbavali oko statue veliku bok sa bubnjevima i drugim muzičkim instrumentima. Prema nekim istraživačima, stomak idola imao je 7 unutrašnjih šupljina, u koje je redom ubaćena žrtva: Dete, ovca, ovan, tele, bik "heroji", opisani u Enohovoј knjizi, pojavljuju se u Mesopotamiji, Trakiji, Grčkoj, Egiptu, Italiji i širom Evrope.

Ne bih preterao da kažem čak i na celoj planeti.

Pokušaću sada kratku rekapitulaciju: Prema Verneru Keleru, u knjizi „I Biblijia je bila u pravu“, koja se zasniva na naj detaljnijim arheološkim istraživanjima, Nojev potop bi se dogodio oko 4000 pne. Noje, koji je verovatno živeo u blizini drevnog grada Ura, gradi kovčeg prema Božjim zapovestima, a morski protok i vetar koji duvaju iz zaliva na severo-istoku guraju kovčeg do visina planine Ararat. „Pesma o Gilgamešu“ otkrivena među ruševinama Assurbanipalove biblioteke (7. vek p. N. E.) tačno opisuje položaj planine Nisir (Ararat) kao smeštene između Tigrisa i donjeg toka reke Zab. Ovde se planine Kurdistana (danas) uzdižu veličanstveno. Vrh se nalazi u istočnoj Turskoj, na granici sa Jermenijom i Iranom i pokriven tokom cele godine snegom, dostiže visinu od 5156 metara.

„Bogovi, uplašeni poplavom, sklanjaju se na nebo, gde bog Anu ima svoje sklonište. Pre nego što uđu, bogovi krivološe i ponižavaju se kao psi.

Uplašeni onim što se dešava, oplakuju svoju nesreću“. Ovim prelepim stihovima Homer opisuje šta se dogodilo.

Posle potopa, Ham, sin koga je prokleo Noje (Post. 9,25), kao i njegovi potomci naselili su se nad plodnim zemljama Mesopotamije. Od ovih Hamovih sinova potiču mnogi narodi koji se pominju u Starom zavetu: Hananci, Akadijani (Akad), Amoriti, Feničani, Hetiti (Het, sin Hananski), Vavilonci, Filistejci, Asirci, Sodomci (Post. 10: 6-20) koje ćemo u nastavku pomenuti.

Naša polazna tačka proučavanja biće Amoriti, misteriozni i malo poznati narod u istoriju, od kojih potiču neka plemena divova, kao što je kralj Og od Bašana opisan u Bibliji (5. Mojsijeva 4: 47-48).

Period posle poplave Og-ova zemlja

Okolnosti i dobri životni uslovi znače da je u periodu nakon potopa, Mezopotamija ponovo bila naseljena. Hamiti (potomci Hama) obnovili su grad Ur-Hur oko 3500. p. U dolini reke Eufrat u južnom Vavilonu, gde su nedavno otkriveni najstariji civilizacijski tragovi.

Stanovnici Ura živeli su u udobnim kućama, izgrađenim od cigle, opremljenim kuhinjama, spavaćim sobama, sobama za goste, jedno krevetnim sobama.

Kuće su građene na jednom ili dva sprata, sa 13-14 soba. Udobnost i luksuz bili su svuda prisutni a asocijalno-ekonomski život je bio u procvatu. Isto bi se moglo reći i za razuzdanost. Obožavanje Baala, preljube i bahanalije takođe započinju svoju novu istoriju. Novi talas iskvarenosti ljudi započinje vladavinom Nimroda (div), koji je osnovao grad Vavilon i sagradio Vavilonsku kulu (Post 9:10, poglavljje II).

Oko 2000-te nakon što je biblijski patrijarh Avram napustio Uru (Gen.12), nomadski narod iz pustinje napao bi ove plodne zemlje. To su Amoreji, sa kojima će, prema biblijskim rečima, Avram sklopiti privremen savez (Post. 13.18, 14.13). Iz Starog zaveta vidimo da je ovaj narod Amorejaca bio visokih dimenzija i snazni poput hrastova (Amos 2: 9). Amoreji su nesumnjivo potomci divova (Br. 13:22, 28:32, 33), od kojih su potekli Anakovi sinovi, kao i Refaimiti, a Og postaje car u Bašan (5. Mojsijeva 4:47, 48). Takođe su oni oteli Lota, sinovca Avramovog (Post. 14: 5, 6). Horiti takođe imaju veze sa divovima, koji žive na planini Hermon (Seir), jer su saveznici zloglasnih u bici protiv Čedorlaomera, sa kojim će se boriti kasnije Avrama za izbavljenje Lota (Post. 14.6). Po mom mišljenju, i Horiti i Amoriti potiču iz grada Ur, Hur ili Hor.

Takođe u severo-zapadnoj Mezopotamiji oko 1600-te konstituisana je država Hurita. Prema istoriji, oni su indoevropskog porekla, iz regije Kaspijskog mora. Sam grad Ur ili Hur vodi poreklo ad Hurita.

Veliki narod, pod imenom Filistejci, zadaju slomni udarac hetitskoj državi uništavajući je zauvek.

Posle moje rekonstitucije, događaji su se odvijali na sledeći način: Poraženi od Izraela predvođenih Mojsijem i Jošuom (1200-1100. P. N. E.), Kananci,

ali i Filisteji-Huriti (palestinci), migrirali su na severo-zapad u Fenikiju, gde napadaju i uništavaju Hetite. Kao pobednici u prvim bitkama, Filistejci su nastavili osvajati feničke gradove: Ugarit, Arados, Sidon.

Zaplemili su znatno bogatstvo i feničke fregate, upućuju se ka obalama Kipra i Krita, koje takođe osvajaju i kolonizuju. Istorija ovo osvajanje poznaje kao „invaziju Dorijanaca“.

Potomci Hama, Nojevog prokletog sina, posle potopa naseljavaju plodno područje Mezopotamije. Ovde svojim odnosima sa Baalom (Beliarom), njihove zene rađaju ogromne džinove. Divovi jurišaju na svoju oholu braću, koja su živela u miru i tišini, da unište njihove kuće i gradove, da siluju njihove žene, da unište, opustoše i proliju nevinu krv i da se raduju neprocenjivom bogatstvu Vavilona. Zaljubljeni divovi, za koje se kaže da su došli iz divljine, verovatnije dolaze iz arterija i pećina podzemne Agarte ili Šambale. Dobro je poznato da u gornjoj dolini Jordana blizu Basana još uvek postoje krateri ugašenih vulkana. Pronađene ploce pisane Klinastim pismom feničkog sveštenika Sančunijatona, koja kaze: „Dolina Sidima potonula je u jezero bez života, simbol kazne i smrti grešnika“. Dolina Sidima, Sodoma i Gomora srušile su se negde oko 1900-te. Razaranje je izazvao veliki zemljotres praćen eksplozijama prirodnog gasa, munjama i požarima. Ova je zemlja pro-seizmička i promenljivog ponasanja. Prema novijim istraživanjima, ovde postoji ogromna podzemna vena koja izgleda da povezuje pustinju Negev sa dalekom Indijom i Tibetom.

Og-ov Bašan

„Vratili smo se i popeli se putem za Bašan. Njihov car izašao protiv nas, on i sav narod njegov, u boj kod Bašana Edreja. A Gospod mi reče: “Ne boj ga se; jer sam ga predao u tvoje ruke i sav narod njegov. I učinićeš mu kao što si učinio Sihonu, caru Amorejaca, koji je živeo u Hešbonu”. I Mojsije pobi sve gradovesvih 60 gradova Oga, i sve obale Agroba, zemlje Ogada pobegnu u Bašanu. “I sinovi Izrailjevi nastaniše se po svim obalima Jordana, od reke Arnona do gore Hermon i Gilead i ceo Bašan, do Salke i Edreja i sve gradove ravnice“ (Deut.3). Og je bio poslednji od džinova a njegov krevet je krevet gvozden u gradu Rabbi. “Njegova dužina je 9 lakata, a širina 4 lakta, prema čovekovom laktu” (5. Mojsijeva 3.11).

Zemlja Agroba i Bašana bila je zemlja koju su naselili Refaimiti, a graničila se sa zemljom Gešurejaca i Makataca, poreklom filistejci-palestinci (Gen.26.1). Oni neće biti proterani iz Hanana, posto leviti nisu imali pravo na posed zemlje (Josh. 13:13).

Po mom mišljenju Gešurci su u srodstvu sa Filistejcima iz Abimeleha (1. Mojsije 26.1).

Biblija nam daje i druge podatke o džinovima, kao što su gradovi Og imali zidove i metalne reze (1. Kraljevima 4:13), a Psalm 295, 6: kaže,

Sinovi Manasijevi nasledili su zemlju Bašan a Bog blagoslovio Izrael.

A da li su izrailci proterali i unistili sav kananski narod?

Narodi koji su preživeli osvajanje Kanana od Izraela

Stari zavet nam kaze koji su narodi preživeli osvajanja Izraela.

Gibeoniti (Hiveji), Anachim (Filisteji), Gešuriti, Makatci (Filisteji), Jevuseji Amoriti.

Gibeonci, čiji su gradovi bili Gibeon, Kefira, Berot, Kiriat Jearim, ostaju kao ostatak Amorejaca (Josh. 9: 1-2, Sam. 21: 1-2).

Anakim je ostao u Gazi i Asdodu (Josh.11.22,13.2-3).

Gešurci i Makati ostali su na mestu levita u Gatu (Još. 13:13, 13,2, 1. Kralj. 2:39).

Jevuseji su istrajali u Jerusalimu (Eze.16.3, Jos.15.63, Jud.1.21, 19.10.12).

Među izraelskim plemenima koja nisu proterala Kanance bili su Jefrem i Manasije, koji nisu proterali Kanaance iz Gezera, Jelama, Dora, Endora, Tanaha, Megida i Bet Šeana (Još. 16.10, Jud. 1.29).

Zebulun nije oterao Kanance iz Nahalola, Ašera, Sidona, Ahava, Aziba, Helbe, Afija, Rehoba (Juda 1: 30,31).

Naftali one iz Bet Šemeša i Bet Anat (Sudije 1:33).

Amorejci su takođe ostali u Har-heresu, Aialonu, Shalbinu, kao i pet vladara Filistejaca koji su živeli na planini Liban, od Baal-Hermona do ulaza u Hamatu (Sudije 1: 35-36, 3,3,6) .

Aser nije oterao Kanance iz Rehova (Zove), iako su se ovde naselili sveštenici iz porodice Arona, Mojsijevog brata (Josh. 21: 30,31). David je pobedio Hadarezera kada je ponovo krenuo ka reci Eufrat. Čini se da je Hadarezer potomak Kušan-Rišetaima (Sud.1.31-32, 3.8, Ioš.21.30-31).

Iz ovih detalja možemo zaključiti da su se narodi koji su nekada vladali Mezopotamijom potom naselili u Kanan. Hadarezer je sirijskog porekla, a Psalm 60, čiji naslov podseća na Sirijce iz Tobe i Mezopotamije, dobar je dokaz o poreklu sirijaca. Još jedan dokaz može biti grad u blizini Rehova,

zvani Hamon (Ham-on), koji ponovo podseća na Hama, sina Nojevog (Josh.19.28-30).

U dane Avrama Gospod mu kaže: „Ovom plemenu dajem zemlju ovu od reke Egipta do velike reke Eufrat, naime, zemlje Čenita, Čenita, KADMONITA, Hetita, Perizita, Refaimita (Oga), Amorejaca “... Postoji li bilo kakva veza između biblijskih kadmonaita i Kadmusa, kolonizatora opisanog u grčku mitologiju?

Poglavlje II

Seme divova Slobodni zidari

U nekoliko ranih masonske rukopisa Harleik, Sloane, Lansdov i Edinburgh-Kilvinning zapisano je da je takozvana Magična inicijacija postojala iz vremena pre Nojevog potopa a članovi ovog Drustva umešani su bili u izgradnju Vavilonske kule.

Masonska ustanova iz 1701 (nije povezano iz koje države), odnosi se na to da poreklo nauke, umetnosti i veštice dolazi iz pre Nojevog doba.

Naime, pre potopa postojala je osoba po imenu Lameh (Gen.4.17, Adam knjigai Eva II - apokrif), koji je imao dve žene. Jedna se zvala Ada, a druga Zila. Prva je radjala dva sina, jednog po imenu Jaball, a drugog Juball.

Njegova druga žena Zila rodila mu je sina i čerku. Njegov sin se zvao Tubal-Kain, a čerka Naama. Sva četvorica bili su osnivači nauke i magije. Tako je Jaball kao najstariji od braće osnovao nauku geometriju, Juball muziku, treći brat Tubal-Cain naučio je ljudi da ratuju, a čerka Naama umetnost i tkanje. Rukopis dalje kaže da su ova braća, znajući da će Bog uništiti svet, urezali celu svoju nauku na kamene ploče kako bi ih mogli naći posle potopa. Jedna ploča se zvala Marbell što znači – ne može se uništiti vatrom, a druga Laturus što znači - ne može se utopiti.

Ove ploče su preživele kataklizmu, a zatim ih je posle potopa pronašao Hermes Trismegistus, koji ih je predao ljudima.

Mitologija masonske nauke često pokušava da identificuje Hermesa (Armis u Geto-Dačane) sa biblijskim patrijarhom Enohom, ali on se može poistovetiti samo sa Baal-Hermonom. Hermes ne može biti drugi vec Semjaza ili jedan od njegovih demona. Naravno i gore pomenuta braca ako razdvajamo njihova imena na slogove: Ia-Ball, Iu-Ball ili Mar-Bell ploča. Ballov kult neće nestati sa Nojevim potopom, već će preživeti i preneti na Sumer, Akadiju, Egipat, Vavilon, Fenikiju, Trakiju, Grčku, u Rimskom

carstvu. Masonski slobodni zidari će ih dalje prdati ljudima, sve do danasnijih dana.

Arhitekte Dionisija Bahusa

Jedno od najvažnijih masonskeh društava i bratstava od davnina prenosila tako zvana hermetička nauka (Hermes) bila je Organizacija Bahovih inicijata. Bahovi graditelji - gradili su hramova, svetilišta i druge gradjevinske objekate u Egiptu, Fenikiji – I sirom Grčke, i Italije. Koliko su poznati, započeli su svoju aktivnost oko 1000-te godine pre nove ere, podeljeni u nekoliko zajednica, kojima su upravljali tako zvani Majstori ili Vladari. Oni su godišnje organizovali grandiozne “svete” festivalne zvane Bachanalije, koje su u Grčku prodirale sa istoka, i dovezli najveće moguće orgije i razuzdanost. Bahante su bile prelepe žene koje su se oblačile u najprovokativnije kostime od tigrove kože i drugih životinja, zajedno sa rusticnim polu-bogovima (maskirani ljudi), koje su predstavljale oštре uši, čelave, kozje rogove, rep i telo prekriveno kosom. Muškarci obučeni u takva odela oponasali su Satire, uzvikujući "Evoche-ie" i "Io-Bache". Menade (bahante), potrčale su polugole, rukama vrteći Tirs (dugačak štap na kraju, ispletен vinovom lozom), uz gnevne i provokativne vapaje, tako da su cepali ravnodušne posmatrace ili oni koji nisu želeli da učestvuju u ceremoniju.

Bratstvo Dionizije arhitekata rasplamsalo se po Maloj Aziji, Egiptu, Grčkoj, Italiji, pa čak i u Indiju. Preko Rimskog carstva, ove ceremonije su se širile Evropom, čak do Engleske.

U Grčkoj su se ove organizacije, koje na prvi pogled su samo obična svečana okupljanja, a u tajnosti bratstva ciji im je bio da grade hramove i da siri idolopoklonstvo prema satanskih bobova Marsa, Minerve, Herkula. Hramovi su bili izgradjeni u dorskom stilu. Većina svetilišta sagrađena je na Kritu, od 1000 do 1100 godine pne, ubrzo nakon što je Izrael osvojio Kanan.

Isti gore pomenuti rukopisi tvrde da su masoni poreklom iz Atlantide, utopljenom poplavom, a preživeli velikog boga Pana (koji je na grčkom isti kao Satir), naselili se u Egipt i odavde u ostatak sveta.

Veliki Pan nije propao, a masoni su rečit dokaz njegovog kontinuiteta. Rukopisi tvrde da je veliki persijsko-islamski pesnik i filozof Zelal-ud-Din osnovao Mevlevijski red tako zvanih derviških sudija. U skladu sa njihovim tajnim zakonom na zemlji uvek postoji određeni broj „svetaca“ čija je uloga da direktno komuniciraju sa vrhovnim božanstvom. Onaj ko zauzima

najviši položaj u redu Mevlevija zove se Akis ili Ktub, koji ima dva podređena člana, zvani Borci ili Ratnici.

Nakon što Akis završi svoju misiju na zemlji, nasleđuje ga sledeći predstavnik izabran od dvojice podređenih. Ostale podele u hijerarhijskom poretku nazivaju se Gospodari duša i Upravitelji, koji imaju ulogu da održavaju duhovne prevlast nad čovečanstvom preko guvernera, odnosno kraljeva i vojvoda različitih nacija.

Satiri prema grčko-rimskim mitološkim legendi potiču od sina boga Merkura, kojeg boginja Junona pretvara u majmuna. Oni zaista izgledaju kao majmuni sa ogrlicom, kose glave, spljošten i širok nos, oštре uši, dugačke, tanke rogove i dug konjski rep. Neki imaju čelave glave i velike, oštре brade. Satiri su bili Bahovi pratioci nerazdvojni drugovi, posebno tokom bakantnih festivala, gde su igrali ulogu u stvaranju buke i nereda. Tamo su se napili i svirali frulama. Satiri su poznati i kao Sileni. Najzastrasujuci medju njima je bio Paposilene.

Pan je arkadski bog koji je bio obožavan u Arkadiji i u Atini pa i od masona.

Bahus (Dionisius) je sin boga Joea, stvoren iz ljubavi sa Semelom, čerkom Kadmus, kralja Tebe i Harmonije.

Važno je imati na umu da je Kadmov otac, Agenor, bio kralj Fenikije, a Kadmus je, u potrazi za sestrom Evropom, osnovao Beociju (region drevne Grčke). Reč Beocija potiče od grčkog boos-voos-vus, što znači vol ili bik, simbol Baala.

Grčka mitološka legenda govori da su se osnivači Tebe, progonani od Junone, širili duž jadranske obale, tačnije u Iliriji.

Divovi Basana poraženi od Izraela napuštaju Kanan i naseljavaju se neko vreme u Fenikiju koju osvajaju, uz pomoć svojih fregata zauzimaju i naseljavaju se i u Beociji. Ovde dizu gradove, naselja i sela, čuvajući svoje poreklo koje će ocrtati kroz različite simbole i grbove porodica.

Bahus je Joeov sin sa kćerkom Kadmusa, Harmonijom.

Minos je kralj i osnivač minojskih krtskih kultura, on je došao iz Egipta ili Fenikije. Stepen razvoja ove civilizacije je daleko superiorniji od Grčke. Minos i Pasifaja imali su za čerku Arijadnu, jednu od Bahovih ljubavnih veza, iz koje je, po mom mišljenju, rođen narod Aрија. Pasifaja, posle

neverstva sa Neptunom (Posejdon), rađa čudovište zvano Minotaur sa ljudskom glavom i telom bika - simbol Baala.

Venera (Afrodita) je po mom mišljenju isto što i Astarta kod Feničana. Po njenom imenu, se glavni grad Ogovog Basana zvao Ashtaroth.

Prema legendi, Venera je rođena iz morske pene u blizini ostrva Citera (Gerige), na južnoj obali Lakonije. Prema tradiciji, Kadmus otkriva Semelinu ljubav prema Joeu, on zatvara ovu trudnicu u kutiju i baca je u morske talase. Talasi je gurju na ostrvo u Lakoniji, gde domoroci pronalaze Semelu mrtvu, ali je njenu čerka živu pa je marljivo odgajaju.

Potomci Kadmusa

Potomci Kadmusa (poreklom su Amoriti) širili su se i kolonizovali različite regije u Evropu, rađajući nekoliko drevnih naroda.

U sceni tragične predstave Sofoklea, „Edip u Koloni“, ili „Edip kralj“, pominju se Kadmusovi potomci: Eteoklo, Polnik, Antigona, Ismena i njihovi potomci. Tersander, sin Polinikea, popeo se na presto umesto Tevskog kralja Laja.... a zbog progona Junone, Kadmusovi naslednici konačno napuštaju Tebu i odlaze na severo-zapad u Iliriju, gde utemeljuju novo carstvo.

To su bili: Ino, Semele, Autonoe, Agave i Polidor.

Pratimo pleme džinovskih kadmonita: Ino ugovara ljubav sa Atmasom, kraljem Beocije, rađajući Learca i Melikertea. Zbog umešanosti vrhovnih božanstava, Atmas ubija svog sina Learka, a Ino i Melikerte skacu u korintsko more i pretvoreni su od boga mora Neptuna u morske bogove.

Semela će roditi Bahusa, o kome smo ranije govorili, a Aristej, koji se smatra sinom Bahusovim, ženi Autonoe, Semelinu sestru, rađajući Akteona, velikog lovca kojeg je volela boginja Dijana.

Agave (bahanta) se udaje za Ehiona, jednog od pet džinova, saputnika Kadmosa, rađajući džinovski narod zvan Ehiona.

Najbolje svedočanstvo o širenju Kadma u zemljama drevne Evrope izdvajamo iz poznate mitološke legende Ekspedicija Argonauta.

Iolkos je vladao u Tesaliji, brat Atama (kralja Beocije) iz Fenikije vladao je na ostrvom Krit.

Dalje, legenda kaže da je Jason dostigao punoletstvo i osvetio se ocu. Pelias se pretvara da mu nudi presto, pod uslovom da mu donese zlatnu vunu iz Holchide (današnji Krimeje), a Jason to prihvata.

Argonauti stizu u različite delove Evrope, Afriku (Libiju), u Malu Aziju ... Naravno, Kadmus se takođe pojavljuje u ovoj legendi, ovog puta pod imenom Fineu, sin Agenor-a, koji ima presto u Salmidesi u Trakiji. Koji pomaže Jasonovim Argonautima i daje im savete na putu da uhvate zlatnu vunu. Po povratku iz Čolčide, Argonauti su ponovo putovali širom Evrope i Afrike, stigavši do Atlantskog okeana.

Posle Jazonove smrti, njegova voljena Medeja leti kočijama koja su krilati zmajevi vukli do Atine gde se udaje za egejskog kralja i rađa Medosa. Medos će formirati veliko carstvo Medijanaca, koje je zauzeo i uništio persijski car Kir (50 pne).

Iako simbolična, legenda o argonautima i ostale legende grčke, feničanske, tračanske, biblijske svedoce o seobi kananskim giganta (divova).

Pleme Nimrod, prvi od džinova (Gen.10.8-9, Jer.16.16, Amos 4.1-3, Ezek.39.12,16,18-20), stići će do Atlantskog okeana, a odatle sirice se u celi svet.

Hermes Trismegistus

Njegov kult se uglavnom slavio na ostrvo Krit, on se zvao Merkur ili Hermes. A iz Hermesove ljubavne veze sa Penelopom (Odisejeva majka, vidi Odiseju) rodio se bog Pan. Hermes Trismegistus, što znači tri puta veliki, smatra se bogom svih nauka.

Rođen je na poluostrvo Peloponez, u Arkadiji na planinu Sillen, pa mu je ime i Sillenijus, identično sa Silene (Bakus). Dako-Geti so ga zvali Armis ili Sarmis, odakle potiče ime citadele Sarmisegetuza.

Smatrli su ga najvećim filozofom, sveštenik i kralj. Bbrojne egipatske knjige pripisuju se njemu. Takođe se u Egiptu poistoveti sa bogom Tutijem ili Totom. Al hemičari srednjeg veka, uključujući i Paracelsija i slobodne masone, nazivali su njegovu nauku hermetika. Kaže se da je napisao cca. 20.000 knjiga, a po drugima čak 36.000, ali koje su navodno izgorele u poznatu Aleksandrijsku biblioteku.

Jedna od njegovih knjiga koja je sačuvana nosi naslov "Pojimander". U njemu autor opisuje sebe kako razmišlja o Misteriji sveta. Za to vreme zmaj istoimeni Hermes prikazan je i identifikovan kao Kraljem kozmosa, koji je stvorio svet i sve sto postoji na njemu. Ovo biće Verovalo se da je vrhovna Misao, koja bi stvorila Reč, koja je do tada bila suspendovana između svetlosti i tame. Otuda je Reč Majstor ili Graditelj (koja je asocijacija na

Bahove arhitekte) ... Ova gnostička knjiga, među mnogim drugim knjigama o gnosticizmu srednjeg veka, je bogohulno koje svojim sofisticiranim izgledom pokušava i donekle uspeva da zavede hrišćane i njegove sledbenike.

Evropa

Ovo kraljevstvo-božanstvo je za naša istraživanja još jedan rečit dokaz širenja giganta-Kadmonita u evropske krajeve: Krit, Peloponez, Kipar. Evropa je sestra Kadmusova i čerka kralja Agenor-a. Druga tradicija kaže da je Evropa za oca imala čuvenog giganta Titusa, kojeg je prema legendi vrhovno božanstvo pogodilo strelama i munjama.

Budući da je Evropa retke lepote, zavodi je bog bogova Jupiter, koji se pretvara u bika (simbol Baala). Laskajući mladoj ženi, poljubio joj noge, savijajući ženu na njegovo koleno, a ova očarana popela mu se na leđa. Bik trči s njom i baca se u more, plivajući na ostrvu Krit. Ovde bik uzima svoju prirodnu oblicije, zavodi mladu ženu a ona mu rađa tri sina: Minosa, Eaka i Radamatea, kasnije sva trojica postaju sudija pakla. Minos, je stvorio kult Minojski (2600-2000 pne) na Krit, koji je bio veoma napredne kulture i daleko superiorniji u odnosu na Grčku.

Agenor, kralj Fenikije i otac Kadmusa i Evrope, prema legendi je sin boga Neptuna i nimfe Lubije.

Ovu migraciju potomaka Nimroda (džina) klasifikovali smo kao prvu minojsku migraciju (2600-2000. pne.), a dorsku invaziju (1200-1000. pne.) kao drugu. U vezi sa biblijskim podacima, prva se selidba odvija ubrzo nakon događaja Vavilonske kule, a druga, kako smo naknadno potvrdili, nakon što je Izrael (Mojsije i Isus Navi) osvojio Kanan.

Giganti – divovi

Titus, gore pomenuti, bio je poznati div, sin zemaljske Geje i otac Evrope. Kaže se da ga je vrhovno božanstvo bacilo u pakao.

Ležeći, bila je zastrašujuća dužina od četiri metra. Orao mu je pocepao jetru, bio je bespomoćan i okovan lancima zmija otrovnica (analogno Prometeju). Evo kako grčka mitologija opisuje džinove: čudovišna bića telesno velikih dimenzija, nezamislivog ponosa, verujući da potiču iz Uranove krvi koja je pala s neba na zemlju od rose koju je napravio Saturn. Drugi bi priznali da su ih napravili Geja i Tartar. Homer opisuje Tartar kao posban deo pakla, koji se nalazi na najnižem delu na rastojanju jednakom onom između neba i

zemlje. Ako bi se bacio nakovanj, trebalo bi 9 dana i noći da ono stigne do dna Tartara. Njihov dom bi uglavnom bio vulkansko zemljiste na Siciliju ... Ovidije ih opisuje kao bića zastrašujućeg izgleda, vrlo tamne crne kose, dužine ogromne, dugog zmijskog repa, prekrivenog gustim krljuštima. Zbog toga se nazivaju i serpentipedi. Prema drugom izveštaju, neki od njih su takođe bili obdareni krilima, pa su mogli da lete.

Divovi se nazivaju: Titani, Kiklopi, Fekijani, Lestrigoni ... Zgnječio ih je Zevs i prekrio ogromnim stenama, zajedno sa vođom Tifanom.

Vergilije kaže da je Tartar pakao bogova i džinova. Ovo mesto je zatvoreno bakarnim kapijama. Tu se ulazi kroz Averna, prvo se prolazi strmom i mračnom provaljom, odakle se dolazi do ulaza zvanog Orcus. Ovde žive briga, tuga, nevolja, bes, nesloga i druga stvorenja, neka žešća od drugih. Odavde stižete do Aherona, reke sa prljavim i mutnim vodama. Zatim se put račva desno do palate Plutona zvane Hades (Baal-Hadad), a levo se id na Tartar, koji je okružen sa tri reda bakarnih zidova i reke Flegheton.

Sfinge

Ponekad je imao glavu ovna, ovi kameni idoli koji su se nalazili na ulazu ili unutar hramova i piramide, u Egiptu ili Grčkoj, služili su kao čuvari grobnica.

Najvažnija sfinga bila je ona u Memfisu, visoka 20 i dugačka 50 metara. Ispred idola je sagrađen hram sa 30 stepenica za žrtvovanje. Unutar ili ispod sfinge u Gizi bile su obezbedene tajne prostorije u koje su samo inicirani imali pristup i magovi. U Grčkoj se sfinga smatrala ženom sa krilima, grudima i glavom mlade devojke. Sfinga iz Tebe smatra se posvećenom Bahu, Marsu ili Plutonu, takođe je simbol porodice Kadmusa, koja još jednom otkriva da poreklo ovog kralja potiče sa istoka, iz zemalja Bliskog istoka.

Još jedan atraktivan simbol za našu studiju je cvet lotosa. Driope, čerka reke Ladon ili istoimeni zmaj zaljubi se u Merkura i rodi se bog Pan. Šetajući obalom jezera sa sinom u naručju, ona lomi cvet lotosa iz kojeg poteče nekoliko kapi krvi. Uplašena beži, ali noge joj se smrznu, pretvarajući se u cvet lotosa, odakle je i dobila ime Lotis.

Zidari masoni će cvet lotusa koristiti kao simbol.

Vavilonska kula

Drevni evropski narodi, Tračani, Grci, Rimljani, Kelti, Iliri, imaju zajednički koren i kulturu, indirektno vode poreklo iz Mezopotamije.

Vavilonska kula sagrađena je na preklopjenim stepenicama, u piramidalnom stilu i bila je nekoliko puta uništena pa obnavljena. Posle Hamurabijeve smrti, Hetiti su pokušali da razaraju ovu kulu a Navuhodonosor ju je obnovio. Ova kula, koja je morala imala visinu od skoro 90 metara, imala je u svoj vrh jedno zlato korito. Mlada devojka, izabrana među stanovnicima bila je ponuđena demonu noćnom.

Administratori svešteničkih hramova u grad Ur (Mezopotamija) i čak do Heliopolsa i Memfisa (Egipat) imali su skladišta za prodaju za prodaju raznih roba, pa čak su posedovali i privatne banke. Odavde su zaradili ogromne sume novca i iskoristili tako zvane Karume, stipendije identične današnjim.

Poglavlje III

Ostali argumenti

U Khirbet Kumranu blizu Mrtvog mora, od 1947-1956, objavljeno je nekoliko rukopisa. To su 15 rukopisa koji pripadaju proroku Isaiji, drugi biblijski pseudo-epigrafi, „Knjiga o jubilejima“ i apokrifi koji se pripisuju Enohu. Kumranska zajednica, iz koje potiču ovi rukopisi, bila je esenska i može se uporediti sa zajednicom Zelota i drugih sekti međuzavetnog perioda.

Da bi izbegli korupciju i razuzdanost koja vlada u velikim palestinskim gradovima, Eseni se povlače u pustinje, gde osnivaju zajednice sa vrlo strogim zakonima i moralom, vodeći izolovan život.

„Postanje“ (apokrif) je jedan od pseudo-epigrafa pronađenih u Kumranu, koji opisuje deo života biblijskog patrijarha Avrama. Ono što nas zanima su sledeće recenice: „... i ja sam putovao ... sve dok nisam došao u Hebron, dok se gradio. Tamo sam ostao dve godine ... čuvši da u Egiptu vlada blagostanje, otiašao sam tamo sisao do reke Karmon i prošao kroz 7 grana ... i prosao sam kroz našu zemlju i kroz zemlju sinova Hama i ušao u Egipat“. Očigledno je da su kanansku zemlju kroz koju je prošao Avram naselili Hamovi potomci.

Još jedan drevni i hrišćanski apokrif je „Jevandelje svetog apostola Vartolomeja, koje započinje dramatičnim opisom Hristovog silaska u pakao, praćenim izbavljenjem Adama, Jakova, Isaije i svih biblijskih patrijaraha i pravednika. Isus, na zahtev svojih apostola, primorava Belijara (sotonu) da izade na površinu, posto je vezan ognjenim lancima. Kaže se da je tekst ovog dela napisan ili prepisan u drugom veku nove ere, a delimično je sačuvan na grčkom, latinskom, slovenskom i koptskom jeziku.

<<...Gospode, želimo da ga vidimo (đavola), a zatim ih je Gospod oborio sa Maslinske gore i podstakao Mihaila (arhangela) da zatrubi u visine Nebeske. Tada se zemlja zatresla i Beliar je izašao iz zemlje, držeći ga 660 anđela i svezan ognjenim lancima. Bio je dugačak 1462, a širok 36 metara. Lice mu je bilo poput vatrene svetlosti, oči poput zapaljenog uglja, a iz nosnica mu je izlazio jak, smrdljiv dim. Njegova usta bila su poput uglačane stene i samo jedno njegovo krilo bilo je dugo 73 metra. Tada je Gospod podstakao apostola Vartolomeja da stavi nogu navrat azdaji i pita ga šta god želi. Teško se odlucio, apostol je konačno prihvatio, postavivši mu pitanje „ko je on?“ Zmaj, uplašen Spasiteljevim prisustvom, odgovara: „Ako želite da znate, prvo sam se zvao Satanael, što znači anđeo Božji. Ali kada sam odbacio sliku Boga (čoveka), nazvan sam satanom, što znači anđeo pakla ... Bio sam prvi anđeo stvoren jer je Bog stvorio nebesa, uzeo ruku vatre i mene napravio prvim, pa zatim Mihaila, Gavrila, Uriela, Rafaela, Natanaela i 6000 drugih anđela čija imena ne smem da izgovorim. I posle njih su napravljene mnoštvo 100 milijardi samo u prvom nebu, isti broj u drugom ... Ako bih mogao da se oslobodi ovih lanaca bih uništio celi svet za 3 dana Imamo svoje sluge na zemlji kojima dajemo zapovesti ...i šaljemo da love duše ljudi...>>

Još iz usta sotone, saznajemo da su njegovi anđeli tri vrste: Vazdusni, zemljani i pakleni, a njihova imena su: Mermeot, Dut, Meliot, Harut, Hoetra ... Na kraju je đavo dodao: <<...I Bog reče Mihailu, donesi mi zemlju sa četiri strane sveta i vodu. Kada mu je Mihael doneo ono što je tražio, stvorio je Adama na istok ... on je bio slika Božja...>>. Svi su služili čoveku, osim đavola koji mu se suprotstavio, govoreći Mihailu koji ga je zauzvrat podsticao da se klanja i služi čoveku i da tako vrši volju Božju: <<...Ja sam oganj iz ognja. Ja sam bio prvi stvoreni anđeo, da li treba da se klanjam Njegovoj zemlji? >> A Mihailo mu odgovori: <<Pokloni se Bogu, jer ce Boga da se naljuti: A ja sam rekao: Neće se Bog naljutiti na mene, nego će ja uzvisiti svoj presto gore i biti s Njim (Isa. 14:14). Tada se Bog naljutio na mene i bacio me u pakao ... kad sam bio bačen, pitao je 600 anđela koji su

mi služili da li žele da služe Adamu, a oni su odgovorili: Ne želimo da mu služimo...>>

Posle njegovog pada s neba na zemlju, đavo i njegovi anđeli trazili da se osvete Adamu, jer su zbog njega izbačeni sa neba. Da bi namamio Evu, đavo je okupao svoj znoj u reku gde se Eva snabdevala vodom i na taj nacin je uspeo da je prevari da jede zabranjeno voce.

Arkadijanci

Prema legendi potiču od boga Arčera, što znači briljantni vođa. Ovaj bog je rođen iz ljubavne veze sa, Jojeovom čerkom nimfom Likonom. Kao osvetu, Junona, supruga, pretvara je u medveda. Važno je tvrditi da medved postaje simbol nekih velikih srednjovekovnih plemičkih porodica: Merovinga, Habsburgovaca ... ali i masonski simbol.

Aristotel, koji se u Arkadiji smatra bogom, ženi se Autonojom, Kadmovom čerkom, i rađa Akteona. Veza između Arkadijana i Tebanaca, ali i Trojanaca i Krećana nije slučajna. Naime, bogovi Penati arkadski podjednako poštovani u Trakiji i u Italiji, a njih je doveo ovde Eneida (vidi Eneida).

Pariza, sina Prijamovog i poslednjeg kralja Troje ili Pergama, prema legendi dojila je medvedica, a zatim ga odgajao pastir kao sopstvenog svog sina. Izgubivši rat, princ Antenor napušta Troju i odlazi na obalu u Italiju, gde je osnovao grad Patavium (današnja Padova).

Teucer, prvi trojanski kralj, poreklom je sa Krita, sin Telamon-Tell Amona, što na semitskom jeziku znači brdo Amonovo, sa sumnjom da je to brdo Hermon, na koga su se Semjaza i njegovi podanici zakleli (vidi I poglavljje).

Još jedno srodstvo između ovih drevnih naroda je Dardanus, koji ubija svog brata Iasosa ili Iasiona. Ime Iasion verovatno potiče iz feničkog grada Sion-Sidon. Rimljani su za Dardanusa imali poseban kult, tvrdeći da on nije Grk već Etruščanin. U stvari, Dardan je poreklom iz Arkadije.

Kralj Arkadije, Likurg, takođe se pojavljuje u Trakiji pod istim imenom, gde se bori za izumiranje Bahovog kulta.

Atalanta, koja je učestvovala u ekspediciji Argonauta (iz Beotije), napuštena je nakon što se rodila u šumi, negovala ju je medved i odgajal su je lovci, ili bog Pan, bog šuma.

Sledeći dokaz je Ida, čerka Melisosa sa Krita, Joeova sestra i supruga Likurga (kralja na Kritu) i majka Minosa (Minotaura, poglavlje II). Hermes, koji se rodio i napustio pećinu Cilene (u Arkadiji), najviše je bio poštovan na Kritu.

Koliko su bliske veze između Arkadijaca, Krečana, Beocana i Tračana je očigledna, ali što se tiče njihovog doprinosa formiranju rimskog zivlja, videce mo u nastavku.

Nakon izgubljenog rata, Eneja (vidi Eneida), odlazi u Italiju gde dolazi u kontakt sa Latinima zvanim Ausonci. Njihov kralj je bio Latin sa prebivalištem u Laurenciju. Latinus je sin Fauna, što znaci isti bogo Pan, Bahus, Janus. Eneja se zeni sa Lavinijom, cerkom Latinusovom, pa im se rađa Silvija. Dakle, dva već srodnna plemena biće ponovo u srodstvu.

Druga mitološka priča opisuje Aleksandra od Arkadije, koji, nakon što je ubio oca, beži u Italiju, u Lacio, osniva grad Pallantium. Ovo zbivanje se odigralo 60 godina pre Trojanskog rata.

Podsetimo se da se Trojanski rat odigrao otprilike u isto vreme kad i osvajanje Kanana od strane Izrela (Joshua Navi), oko 1200. p. Istog datuma, dešava se i invazija Dorijanaca. Ovi Dorijanci su Filistejci (Palestinci) poraženi od Izraela. U pegstvu od Izraelaca, oni privremeno zauzimaju Fenikiju i uz pomoć niihovih fregata osvajaju i osnivaju kolonije na Krit, Arkadiju, Beociju i drugim regionima, kako u Grčkoj, tako i u Trakiji. Ne smemo se zaboraviti činjenicu da je i 1000 godina pre Hrista postojala intenzivna trgovina, i kopnena i morska, između najudaljenijih zemalja: Indije, Kine, Arabije, Somalije, gde su uvozili uglavnom začine, cimet, tamjan, smirna, aloja ...straža kralja Davida sastojala se od Filistejaca, koji su bili za jednu glavu viši od Jevreja ili Egipćana. Takav je bio i gigant Golijat kako nam kaže Biblija (1. Sam. 17).

Filistejci-Palestinci u knjigu Amosa (9.7) podseća na Kaftor tj. Krit. Setimo se i da su njihovi glavni bogovi bili Astarta (Astorta) i Dagon (zmaj), bog pola ribe, pola čovek. Dagon ili Oannes kod Sumeraca. Neptun poput Joea je sin Saturna i Reje (Cibela u Trakiji). Ista mitologija nam govori da su svi

njihovi sinovi bili pljačkaši i zločinci, da su imali ogromno telo i prekomernu moć.

Rimska legenda kaze da se Saturn, nakon proterivanja s neba, spustio na zemlju i sklonio u Italiju, koju su Grci zvali Hesperia. U Lacijumu, što na latinskom znači sakriti, vladao je kralj Janus, prvi legendarni kralj Rimljana. Ovaj kralj je na svom dvoru veoma dobro primio Saturna i kao nagradu bira ga za svog licnog врача, da predvidi prošlost i budućnost. Zbog toga je Janus predstavljen sa dva lica. Saturn, koji se može poistovetiti sa Vulkanom i Aresom (Mars), naučio je Rimljane veštini rata, a prolivanje krvi mu je bilo jedino zadovoljstvo. U čast Janusa (januar) proslavlјene su takozvane Saturnalije od 16. do 23. decembra, za koje vreme su sve državne institucije bile zatvorene. Bilo je gladijatorskih borbi čija je vera i svrha bila prolivanje krvi. Bila je to opšta radost za celu gomilu. Tokom Horatiuvog vremena u Rimu, Terminalija se takođe slavila u maju, u čast boga Terminosa poljoprivrede (Pan-Bahus). Arvali (sveštenici) su govorili arhaičnim jezikom nepoznat čak ni istoričarima. Takođe u Rimu, se pojavljuje još jedno žensko božanstvo, nazvana Astreja. Nju možemo identifikovati sa Astartejom kod Filistejce. Prema nekim autorima, ona je čerka Astreua, arkadskog kralja sa Aurorom, a prema drugima Joeava sa Temisom.

Iz Marsove ljubavi (Ares) sa Rejom Silvijom rađaju se blizanci Romulus i Remus. Zanimljivo je da su Rimljani takođe zvali Bellator (Bell-Ball) i njegovu ženu ili sestru Bellone (Nerios). Na ovaj način dolazimo ponovo do boga Baal-Bell-Belial-r (Semiazza). A sveštenici ovog kulta nazvani su Bellonari ili Coribanti. Ovaj kult ju bio obožan i u Troji. Sveštenici su nanosili sebi rane ivicama strela i oštrim sekirama, verujući da je to ugodno bogu.

Prema legendi, Romula i Remusa, njih je odgojila i dojila vučica. Ona kasnije postaje simbol večnog Rima, madjutim „lupa“ znaci na latinskom i bludnica, prostitutka. Po mom mišljenju, „lupa“ zapravo simbol je boginje Astreje-Astarte-Isis, odnosno simbol bludnosti Vavilona Velikog (Otk. 17: 5). Lupa je žena opisana u Otkrivenju, a zver koju uzgaja je Semiazza-Baal-Bahus, tačnije Antihrist (Otk. 17: 7). Svi ce se „zaprepastiti kad vide da zver više nije bilo i da će doći“ (Otk. 17: 8).

Danas Vavilon Veliki više nije Rim, Kanan ili Arkadija ... ali đavo je promenio odeću svoje žene, baš kao što zmija menja kožu. Danas nalazimo novi Vavilono oko severnog Atlantskog okeana.

Mitološke epizode

Neptun, Pluton, Junona, Ceres, odgovaraju egipatskim božanstvima kao što su Oziris, Izida, Haroeri, Nepte, Tifon.

Pluton je u početku bio slavljen kao bog prirode, ali je kasnije postao bog pakla kojeg su Grci zvali Had. Ork koji se identificuje sa Panom i Bahom, na latinskom znači smrt, a Had znači nevidljiv. Pluton se naziva i Dispater (otac bog) ili Voe Jovis (Ja Joe), od čega verovatno potiče srpska reč vojvoda. U početku su pored ovnova i bikova žrtvuju i ljude.

Carstvo Plutona je pakao, u kome postoje pet reka: Aheron (semitsko ime Ašeron), Kocit, Stiks, Flegeton i Leteja. Haron (Šaron) je bio lađar koji je svojom ladjom nosio duše mrtvih preko reke.

Ogromne titane Joe je bacio u pakao. Titani su ziveli su na planini Etna (Sicilija) i baklje ovog vulkana simbolizuju njihov dah.

Kiklopi (antropofagi - koji se hrane ljudskim mesom) takođe su živeli na Siciliji. Nisu imali nikakve socijalne veze jedni s drugima, već su živeli izolovano po pećinama i stenovitim izbočinama, gde se svako prema svojoj porodici odnosio na proizvoljan i tiranski način.

Nisu se plašili bogova, niti su ih uzeli u obzir. Smatrali su se sinovima Urana. Grci su imali pravi kult za Kiklope.

Herkul je takođe bio gigant iz grada Tira (Fenikije). Njegovo feničko ime je Melkart ili Meliçerte. Po nekim je čak osnivač Tira ili Sidona. Bio je ogromne visine, 2,44 m i izvanredne snage.

Divovi su takođe imali kolonije u Trakiji, poput Alojaca, sinova Aloeja, visokih 9 lakata (oko 18 m) i debelih 9 lakata (oko 4,5 m). Ubili se medjusobno, a neke je Joe bacio u pakao.

Iapet ili Iafet (semitsko ime) je najpoznatiji od Titana, a Ateus je ogromni kralj Libije - Irasa, kojeg je Herkul ubio.

Kralj Eetes (vidi legendu o Argonautima) šalje svog sina Absirtea da uhvati Jasona ali Medeja ga ubija, a odsečene delove njegovog tela baca na zemlju. Otac sakuplja komade svog voljenog sina sa obala Crnog mora i sahranje ga, a na tom mestu će se uzdići grad Tomis (danас Konstanca).

Drias, čerka boga Fauna (Pana), nimfom drveća i šuma, takođe je sveštenica Gala, koja se smatra druidesa. Druid potiče od keltske reči „deru“, što znači hrast. Neki od Gala verovatno su bili visoki kao hrastovi. Takozvani Koribanti nazivali su se i Galima. Bili su sveštenici u Frigiji (Trakija), a zatim na Kritu gde su ih zvali Kibelezi ili Kurati. Pod svoju masku sveštenika izvršili su orgije i razuzdanosti. Tesna veza između ovih naroda tako keltskih, latinskih, grčkih i kananskih je očigledna.

Iz drevnih zemalja

Minojski kraljevi su osnivači prve poznate pomorske moći u istoriji, a Sumer i Akad su dobili priznanje od svih okolnih naroda. Promet materijalnih dobara prevozio se preko uvozno-izvoznih kompanija, od plodnog polumeseca do Egipta, Krita i do obala Crnog mora. Književnost i nauka su cvetale, a akadski jezik bio je zvanični. Svaka plata ili isplata bila je zapisana na glinenoj tabli. Postojao je intenzivan uvoz-izvoz robe, posebno između Egipta, Krita, Fenikije, Trakije. Najvažnija trgovačka arterija bila je Kanan, a najvažnije luke bili su Feničanici: Ugarit, Tir, Biblos. Najznačajniji gradovi u Kanatu bili su: Hator, Sihem, Apek, Gat, Jevus, Salem, Jerihon, Micpa, Betel, Gerar ... Svi ovi gradovi bili su znatno manji u poređenju sa vavilonskim: Haran, Ninive, Ur, Vavilon, Susa itd. Tokom Perzijskog carstva u Vavilonu, službeni jezik bio je aramejski.

Serapis

Serapis znači bik Ozirisa, što je oličenje ovog boga sa bikom (Egipat). Na hebrejskom „saraf“ znači morska zvezda, ili sjajna, ili zvezda padalica (Lucifer (Isa. 14:12).

Ovaj kult je bio rasut od strane Bahusa, „sveti bik“ ili „zmija sveta“. Druga legenda kaže da je Serapis bio rani egipatski kralj, koji je obožen nakon njegove smrti. Nekoliko statua Serapisa pronađeno je i u Rimu. Ovaj kult je istovetan sa kultom Minotaura i pojavljuje se pod različitim imenima: Tautos, Astarta, Atis, Amon, Adonis ... u anticko doba su ga obožavali svi drevni narodi kao sto su: Feničani, Egipćani, Perzijanci, Frigijci, Libici, Latini, Grci, pa sve do Kelta.

Atlantis

Platon nas u svom delu Kritija, obaveštava o ovom bizarnom ostrvu, posvećen Posejdonu (Neptunu). Tezna Atlantiđana je bila da osvoje i

ovladaju Evropom i Azijom pa i svetom. Ovo ostrvo se nalazilo negde u Atlantskom okeanu, verovatno u blizini današnjeg Portugala. Moramo imati u vidu da je Nojeva potop verovatno promenio izgled zemaljske kore.

Atlantida je bila veća od Libije i Male Azije zajedno.

Autor nastavlja da je nekada davno postojala podela ovog ostrva među 10 naslednika boga Posejdona. Ovaj bog je bio ozenjen sa Kleitho, običnom smartnicom, pa su njegova 10 naslednika podelili na 10 jednakih dela.

Atlantiđani su izgradili luke, mornaricu, mostove, kuće i hramove.

Najvažniji izgrađeni hram bio je piramidalnih oblika i posvećen bogu ocu Posejdonu, nazvan je Naos. Bila je to impozantno velika zgrada sa kapelom odlivenom u potpunosti od srebra i zlatnih akrotera, unutrašnji plafon preplavljen slonovačom i posut zlatom, srebrom i orihalom (bio je dragoceniji od zlata). Unutra je ogromna statua boga, takođe od zlata, bila postavljena na kočiju koju su vukli šest krilati konji. Oko njega su bile druge statue 100 Nereida koje su jahale na leđima delfina. Ispred hrama stajale su statue svih 10 prestolonaslednika.

Svaki od 10 kraljeva imao je u svom delu nasledstva punu vlast nad svojim podanicima. Kažnjavali i slali na smrt svakoga koga su žeeli. Kraljevi su se zakleli na vernost Bogu ocu kome su prinosili žrtve, obično je to bio biku. Nakon sklapanja ovog zaveta, popila se krv životinje žrtvovane, praćena ceremonijom valjanja kraljeva u pepeo, kao simbol pune poslušnosti i podanosti.

Širenje Atlantiđana naglo će biti zaustavljeno i završće se izbijanjem silovitih zemljotresa i kataklizmom koja je usledila. Za samo jedan dan i jednu noć ovo ostrvo sa celokupnim stanovništvom bilo je uronjeno u okean, potpuno izbrisano sa lica zemlje. Prema naučnim teorijama, kataklizma bi se dogodila oko 9600 pne.

Još jedan vredan dokument koji opisuje ovu katastrofu nalazi se u Britanskom muzeju u Londonu. Ovo je takozvani rukopis Troan, koji je pre oko 3.500 godina napisao autor koji je pripadao narodu Maja sa Jukatana.

„Šeste godine Kan na II nesec Mulac Zac odjednom je izbio stravičan zemljotres koji je neprekidno trajao do 13 sati. Čvena Zemlja i brda Blata u zemlji Mu su potonula“. Uz neprestani zemljotres, ostrvo je nestalo za jednu noći. U Atlantidi je živelo oko 64 miliona ljudi. Posle kataklizme, samo vrlo mali broj ljudi je preživeo, koji su potom migrirali u Egipat i druge delove sveta.

Izbeglice su na zalist po obicaju nastavili sve svoje satanske ceremonije.

Tangatabu

Jedno je od najlepših ostrva u Melaneziji i Mikroneziji i krije drevnu tajnu koja nam govori o neobičnom postojanju takozvanih „Zlatnih ljudi“. Ko zna kada su se ti bogovi u svojim vatrema kuglama spustili na zemlji, a zatim nestali u moru. Danima, legenda kaže da je more izbacivalo mrtve ribe na površinu i voda je izgubila njenu kristalnu boju, postala tamna i vrlo mutna. Domaći ribari svako dnevno su se molili da se stvari vrate u normalu. Konačno, bogovi su ih poslušali i ribe nisu vise uginule, a more je dobilo svoj nekadašnji izgled. Medjutim su se culi nobicni zvuci na obali okeana.

Legenda kaže da su ove zvukove prouzrokovali zlatni ljudi koji su gradili podvodne gradove na Tihom okeanu.

Jednog dana, prema veri meštana, ovi bogovi će izaći iz dubine leteći sa svojim objektima i letilicama. Do danas su se ove legende prenosile sa oca na sina. Po predanju starije osobe kažu da će dana kada se ovi bogovi vrate, ostrvo utopiti u okeanske vode.

Zapravo, 1885 godine ostrvo Fonuafo, iz okoline, smešteno nedaleko od ostrva Tangatabu, progušale su vodene stihije i za nekoliko godina potpuno je ono nestalo. Još je cudnije da se isto ostrvo ponovo pojavilo na površini 1927. Važno je dodati da su mnogi japanski piloti i ne samo oni, često videli u ovim delovima Tihog okeana eliptične leteće predmete, koji su izgoreci nestali u dubinama okeana .

Na drugoj strani zemaljske kugle, oko severno američkog grada New Jersi, 60-ih i 70-ih su zabeleženi neobični zvukovi u podvodnom okruženju, iz ozначенih dubina. Ove buke ili detonacije, kako je izvestio jedan od građana ovog regiona, "se ne vide, ali se čuju". Naučnici zaposleni u američkoj vladu rekli su: "Otkrili smo samo da nema eksplozija ... mi samo znamo da se ne radi o zemljotresu ili nekoj drugoj prirodnoj nesreći ... nismo pronašli nikakav odgovor na ove neobične događaje."

Identične podvodne detonacije otkrili su i stanovnici Japanskog ostrva Hokaido, pa i ruski mornari severnije, u Zaledeni okeana. Ne retko su piloti raznih avio-kompanija bili svedoci noćnih svetla različitih ne identifikovanih boja, nad vodama oko Japana.

Bezbroj podmornica je utopljeno i nestalo, stotine brodova čiji misteriozni nestanci nikada nisu rasvetljeni, potvrdjuju dosad iznei dokazi ove knjige. Pod zemljinom korom živi misteriozni svet. To su vojska Semiaze-Antihrista, a Shambala i Agarta, što znači pakao koji se pominje cesto u Bibliji.

Od davnina u vreme Aleksandra Velikog nestala je čitava flota od 800 ladja, koje su plovile od Perzijskog zaliva do Indije. Oni nikada nisu pronadjeni. Takođe u antici, za vreme faraona Tutmoza III, u Egiptu na nebu su videne vatrenе kugle koje su u podne sijale jače od sunca.

U pomorskim memoarima „Dobre vesti“ između ostalog je pomenuto: „Prvo što sam uradio, pogledao sam kompas. Igla se okretala u smeru kazaljke na satu ... Pogledao sam prema moru. Na trenutak sam bio van sebe, more se kretalo ... činilo se da pada prema nama sa svih strana, a horizont je nestajao ... Mislio sam da su se nebo i more stopili u masu fantastične usive boje, koje je pretilo da će nas proglutati cele“. Nijedan uređaj nije radio, ali najviše ih je zbumio čudan način ponašanja mora. Zapenjeni talasi udarali su sa svih strana, ali nije bilo vetra. Tada je kapetan primetio: „Naš brod ide unazad, nešto ga vuče unazad, naredili smo da se motori pokreću punom brzinom napred, malo po malo smo se ipak kretali, a onda smo iznenada ušli u mirnu vodu“, i stvari su se vratile u normalu.

U Lojdovoj „Crvenoj knjizi“ postoje 222 nestanka brodova različitih veličina u Bermudskom trouglu između 1929 i 1954 godine.

Američki podvodni istraživač Dimitri Ribikof sa Atlantskog instituta u Majamiju (Florida) otkrio je na području Bahama grandiozne kamene blokove, dužine 5 metara i težine oko 20-25 tona, koji čine ostatke ogromnih i dugih zidova 70-100 km. Laboratorijska ispitivanja pokazala su da su zidovi stari najmanje 7000 godina. Drugi američki stručnjak V. Elton tvrdi da su u praistoriji čovečanstva neobična bića dolazila iz Kosmosa i osnivala svoje kolonije na dnu mora i okeana.

Legenda Inka prikazuje bradatog po imenu Maco Kapak, koji su došli s mora i nauči domoroce da se bave raznim zanatima, da rade na zemlji i ucili ih pismenosti. U Indiji sveta knjiga hinduista Samaranagana Sutrdharta govori o vremenu kada su ljudi na zemlji znali da lete s predmetima, sputili se sa visina u morske dubine i među ljude, učeći ih misterije bogova.

Čak i Šekspir u svojoj drami Henri VI, u dijalogu između

Edvarda i Ričarda, kaže:

„Edvard: Oči me varaju, da li su viđena tri sunca?

Ričard: Tri glavna sunca, sva tri su prava ... gle, grle se kao da se vole „... I tako unedogled.

Mnogi odobravaju postojanje vanzemaljaca, ali malo njih zna pravo njihovo poreklo, ali još manje će ih prihvatići!

NLO

Stara i uvek misteriozna priča o „NLO-ima“ uvek ostavlja prostor za razmišljanje o mogućnostima vanzemaljskog života.

NLO-i su se sretali i viđali od davnina, ali i misteriozna bića različitih izgleda.

Tako autor VR Dreika iz Sanderlanda kaže da su NLO viđeni još od srednjeg veka. Ser Edmund Halei (poznati engleski astronom) izjavio je 1716 godine da je video veoma svetao objekat iznad Londona kako lebdi u vazduhu.

Lord Bosam izjavio je 11.12.1741 da je video ovalnu vatrenu kuglu kako klizi iznad Londona na visini od oko 700 metara, koja se zatim naglo podigla i nestala prema istoku.

Aleksandar Hamilton, predstavnik vlade Kanzasa (SAD), izvestio je 1897 godine da je video cilindrični brod iznad svoje kuće u LeeRoi-u ...

Odakle u stvari dolaze ovi nedentifikovani leteci objekti?

Autori Nighel Blundel i Rogher Boar u svom delu „Najveće misterije NLO-a“, između ostalog, pristupaju teoriji da bi zemlja bila šulja iznutra, da bi teoretski, ako ne i praktično, ovde mogao da postoji život. Ovi autori takođe kažu da je Platon (grčki filozof) takođe govorio o nekim tunelima unutar naše planete.

Pred kraj prošlog veka, norveški mornar po imenu Olaf Jansen rekao je da je zajedno sa svojim ocem posetio podzemni svet, živeći tamo sa nekim gigantima dve godine. Takođe je rekao da stanovnici ovog sveta žive oko 500 godina, imaju opremu kojom usisavaju vazduh sa površine i vrlo su dobro obavesteni sa doganjajima na zemlji.

Tadašnji ljudi ne verujući rugali su se Jansenu, pa n nije želeo da kaže istinu.

Pre Drugog svetskog rata, Adolf Hitler organizovao je masovno istraživanje podzemnih pećina. Njihovi rezultati nisu do danas objavljeni, poznato je

samo da su nacistički leteći tanjiri postojali, i to nekoliko vrsta. Takođe je poznato da je nekoliko nemačkih podmornica, koje nakon završetka rata nisu pronađene, transportovalo ovu tehnologiju na Antarktik. Sumnjujući u ono što se dešava, američka vlada šalje petu flotu na ovaj kontinent u potrazi za podmornicama. Američka flota nije uspela i vratila se posle tri nedelje, pretrpevši veliku štetu i poraz. Čitav ovaj incident je čuvan u strogoj tajnosti. Verovanje u postojanje podzemlja proširilo se kada je kontradmiral Richard Bard preleteo oko 2.700 km 1947 iznad Severnog pola i oko 3.700 km iznad Južnog pola 1957 g. On je izjavio na povratku: „Leteo sam tokom određeno vreme iznad region koji nije bio pokriven snegom. Mesto je obdareo jezerima i obilnom vegetacijom, što nije označeno ni na jednoj postojećoj mapi.“.

Fotografije američkog svemirskog satelita ESSA-723. novembra 1968 godine pokazale su na Severnom polu postoji tamni krug, što zbog toga što je zemlja ovalna, čini da kompas odstupa na oba pola za oko 240 km. Neki veruju da ovde NLO izlaze i pojavljuju se, a ovaj mračni krug ulaz u podzemni svet.

Bivši jugoslovenski autor Ahmed Bošnici u svojoj knjizi „Misionari iz kosmosa“ ističe da jedan broj savremenih ufologa tvrdi da leteći tanjiri ne potiču iz kosmosa već sa zemlje. Vanzemaljci bi imali vojne baze u dubinama mora i okeana, na polovima i na visinama nepovredivih planina. Jedna od njihovih baza nalazi se u Kaliforniji (SAD), u Dolini smrti, vrlo nepristupačnom mestu gde temperatura vazduha raste na 70-80 stepeni Celzijusa. Okružena stenovitim i crnim planinama, ova demonska dolina od davnina nosi identična imena: „Paklena vrata“, „Đavolja planina“, „Reka smrti“ ... U nekom delu doline, mogu se videti stene kako same plutaju u vazduhu. Dolina smrti poznata je i po tome što kiša nikada nije dodirnula tlo, već isparava na visini od 750 metara.

Mnoge ekspedicije su pokušavale da istraže ovu dolinu, ali nisu uspele.

Francuski ufolog V. Poer Trench takođe razvija ideju da NLO dolaze iz zemlje, na osnovu islandske legende. Ova legenda kaže da unutrasnjost vulkana Hecla void jedan put koji vodi do unutrašnjosti zemlje, gde postoje gradovi u kojima žive potomci drevne civilizacije koj su nestali sa lice zelje. Trench zaključuje da pre oko 10.000 godina stanovnici Atlantide, plašeći se od prirodne kataklizme, iskopali tunele i podzemne pećine dugačke oko 2200 km, pronalazeći tako utočište. Isti autor dodaje: „Tamo su pronašli svoj beg tokom zemljotresa, ali kasnije i tokom poplave ... izgradili su leteće tanjire kakve vidimo danas.“

Pali anđeli, stražari, zajedno sa sinovima čovečjim, biće kažnjeni od Boga i bačeni u tamu, a džinovi rođeni iz ovog saveza biće uništeni poplavom. Atlantiđani kao i potomci palih anđela, koristeci svoju naprednu tehnologiju, grade podzemne kanale, gde pronalaze utočište od poplave. Oni će tu ostati do danas, pokušavajući da nas zavedu i prevare, da su navodno vanzemaljci.

Nedavna otkrića

NASA-ina svemirska letelica nedavno je otkrila veliku jamu na Severnom polu, koja se proteže od 83-te paralele. Naučnici su pokušali da daju objašnjenja, iznoseći različite hipoteze i teorije o tome. Još jedan dokaz su radio signali koje je NASA primila 1996 godine i koji dolaze iz podzemlja, tačnije sa stotina kilometara dubine. Čini se da su signali kodirani.

Iz Meksika arheolozi donose senzacionalnu vest da su na drevnom groblju civilizacije Maya u blizini njihovih piramida pronašli tunnel impozantne dužine. Profesor Fidel Velasquez kaže: „Zidovi su veoma glatki kao da su laserom urezani“.

Druge slične vesti dolaze sa Meseca. Utvrđeno je da postoje neke šupljine iskopane ispod tla. Zvuk, odjek koji se čuo 4 sata nakon što se svemirska letelica spustila na mesec, uplašio je NASA-inu posadu. Kulminacija je u tome što smo tek posle 20-30 godina obavešteni da je na Mesecu registrovano puno anomalija. Astronauti Armstrong, Oldrin i Kolins, posada Apola 11, tokom nekih istraživanja Meseca, videli su neka neidentifikovana stvorenja i brodove u mesečevom krateru. Među anomalijama na mesecu se mogu nabrojati sledeće: Razni geometrijski oblici, kratere i zidove koji se pojavljuju i nestaju, ogromne kupole koje vrlo brzo menjaju svoj izgled i boju. Mesec se okreće oko zemlje i istovremeno i istom brzinom oko svoje ose. Nijedan satelit u našem Sunčevom sistemu se ne ponaša tako.

Gledano sa Zemlje, Sunce i Mesec su iste veličine, a Zemlja je jedina planeta sa koje se može videti totalni mrak Sunca.

Poglavlje IV

U našim danima

Irod Veliki

Irod Veliki se takođe naziva Antipatrom, što znači - protiv svog oca. Sagradio je grad u čast svog oca, Antipatridu, koji se nalazio 63 km od Jerusalima i 39 km od Cezareje (Dela apostolska 23:31). Grad je dobio ime po Herodovom ocu, Antipatu. Za života svog oca, Irod je služio kao guverner Galileje, pre nego što su ga Rimljani krunisali za „Jevrejskog kralja“. Poreklom je Idumjac (Edom), bio je omrznut od strane Jevreja. Herod je naredio ubistvo svih novorodjenih beba iz Vitlejema, pokušavajući da na ovaj način ubije Isusa. Nakon njegove smrti, kraljevstvo je podeljeno između njegova tri sina, Arhelaja, Antipatera i Filipa. Antipater, ili Herod tetrarh, vladao je u Galileji tokom propovedi Isusa i Jovana Krstitelja. Irod Tetrarh odrubljuje glavu Jovanu Krstitelju i šalje Isusa kod Pilata na raspeće. Idumejci, ili Edomci, potiču od Ezava, brata Jakova (Izrael), kako nam kaže Postanje (36).

Ezav uzima za ženu Adu, čerku Hetita Elona i Oholibamu, čeru hevitskog Tibeona, i ziveo je na planini Seir ili Hermon (Post.36.8).

Pitanje je da li je Esau-Esav i Jason ili Eson iste osobe (vidi Legendu o Argonautima) ?

U nasim vremenima

Astrološka nauka i znanje kažu da u Makro i Mikro kozmosu postoje zakoni koji dozvoljavaju ili ne određene procese i eksperimente. Što dublje stručnjaci zalaze u polje astrologije, to se ono udaljava, a spektar našeg znanja, donosi za sobom nova pitanja.

Najnovije istraživanje na polju astrofizike navelo je stručnjake da priznaju da je svemir stvoren iz ničega, baš kao što nam kaže biblijska Geneza. Ispostavilo se da u među galaktičkom prostoru postoji nevidljiva materija koja upotpunjava prostor, ali koja ima odgovarajuću težinu. Ista stvar se dešava u mikro kosmosu, u atomu, gde postoje čestice koje se nikako ne mogu odrediti. Uprkos ultramodernim tehnologijama, ne možemo znati koje su najmanje čestice atoma. Vremenom je utvrđeno da pored neutrona, protona, elektrona postoje i mnoge druge podatomske čestice: neutrino, nema masu već se kreće brzinom svetlosti, fotonii nose svetlost, mioni, leptoni, gluoni, gravitonii, gravitini ...itd.

Astro-fizičar Najdžel Hembest u svojoj knjizi „Istraživanje Kosmosa“ kaže: „Danas bi prvo trebalo da rešimo da li je veći deo materije u galaksijama nevidljiv ili ne, jer ono daje puno energije.“

Nikola Tesla, naučnik i pronalazač, koji je izumeo preko 100 patenata i inovacija, tokom svojih razmišljanja shvatio je da postoji „Nešto“ izvan naših mogućnosti znanja, izvan naših npercepcija.

Tamo gde se završava naša ljudska glupost, započinje mudrost Božja!

Trenutno je jedna od najmoćnijih američkih i korporacija i kompanija za softver i računare Microsoft, na čijem je čelu Bil Gates. On je, preko noći, izašao iz anonimnosti i postao jedan od najpoznatijih svetskih tajkuna. Najznačajniji stvar, međutim, da njegovo ime u skladu s ASCII kodom ekvivalent za broj 666. Americki dolar je u ASCII kod 36, što znači 3 puta 6. Ili ako dodamo sve cifre od 0 do 36 ($1 + 2 + 3 + \dots + 36$), daje isti broj 666.

Visa kartica je opet ekvivalent 666, broja zveri. VIZA: VI - predstavlja 6 rimskih, S - 6 vavilonskih i A – 6 egipatskih.

Naj senzacionalnije je izjava dr. Chhoa, inače lidera Evangeličke crkve, koju je osnovao i koja broji oko 700 000 hiljada sledbenika. Cho tvrdi da će se do kraja ovog milenijuma monetarni sistem koji se poznaje raspasti. Neće više biti zemaljskih vlada, već će se na njihovo mesto izabrati vođa na čelu jedne multi-nacionalne kompanije, koja će vladati čitav svet.

Ovaj guverner će na prvi pogled biti potpuno humanitaran i demokratski ustrjen, ali biće predstavnik sotone, a njegovom pojavom izbica Treći Svetski Rat u kojem će stradati polovina stanovništva Zemlje. Najveći protivnik ovog svetskog saveza biće Kina sa svojih 200 miliona vojnika.

Druga vizija kraja sveta, dolazi od ezoteričnog pokreta Nev Age, što znači nova decenija ili novi poredak, koji kaže da će na zemlji pred kraj dvadesetog veka nastupiti ekološka kataklizma. To će promena klime dovesti do velikih poplava, posebno u Engleskoj i Kanadi. Biće milione mrtvih, ali oni koji prežive postaće neka vrsta bogova. U Novo doba takozvani kiborzi (roboti-ljudi) uticaće na istoriju ljudi.

Zaključak

1998. –

U zaključku ovog rada koji pripremam već nekoliko godina, dodaću neke nove koncepte o postojanju vremena i materije.

Ruski stručnjak, Kazahstanac, kaže da ultraljubičasti zraci prenose međućelijske poruke, a elektro-magnetni talasi niske ili visoke frekvencije imaju mogućnost da materijalne stvari nestaju.

Frekvencija jednosmerne struje ozonsko-jonske sfere je od 1 do 64 herca, a istu frekvenciju ima ljudski mozak. Ultraljubičasti spektar omogućava prenos kodiranih poruka kroz međućelijski prostor, posebno uz pomoć kvarcnog staklo. Na ovaj način takođe može uticati na elektro-magnetne frekvencije ljudskog mozga. Na primer, na ovaj način je moguće preneti bolest na daljinu, nametnuti različite volje, pozitivno ili negativno uticati na jednu ili visa zajedničkih osoba. Uz pomoć slušnih vibracija od 300-900 Hz i od 2400-4800 Hz može se pozitivno uticatistanje na čoveka. Nijanse različitih plavih i žutih boja, elektro-magnetskim vibracijama oko 0,5-3 Hz i 8-16 Hz, mogu pozitivno uticati na ljudski mozak.

Ali, sve ove vibracije mogu i negativno uticati na gene i neurone mozga i nervnog sistema, a neka nedavna istraživanja dokazuju postojanje duhovnih, ljudskih gena.

Dr Peter Gariaiev iz Rusije kaže da molekule DNK ne čine samo fizički geni, koji reprodukuju fizičku strukturu ljudskog tela, već i duhovni geni, koji reprodukuju duhovnu strukturu celokupnog lјuckog bica. Duhovni geni čine čak 95-99% hromozomske strukture čoveka. Ovaj istraživač, u jednom intervju za štampu 1996 godine, navodi: „Već smo izgradili laserski uređaj koji mentalno manipuliše i utiče na covekov mozak“.

Do zajedničkog univerzuma, tako zvanog Superspejsa, može se doći vibracijama, niskim frekvencijama koje mozak emituje. Ove vibracije utičući na sve među ljudske odnose. Dakle, utičući na jednog pojedinca ili grupu ljudi, moguće je kolektivno uticati na celo čovečanstvo, i pozitivno i negativno. Ovo novo oružje, jednom u rukama nedostojnih, može postati opasnije od svakog oružja zajedno. Ovo oružje može uništiti i ljudsko telo i dušu, i tim pre što se jezik ljudi formira ne samo od reči, već i od zvukova i boja, koje, kao što smo videli gore, imaju svoju frekvenciju ispoljavanja.

Reč autora

Ovo delo je pripremljeno dugi niz godina, a moje istraživanje o Svetom Pismu datira od mojih 15 godina, kada je ova knjiga pocela da ma privlaci. Moram priznati da do samtih otkrića došao sam sasvim slučajno, a da toga nisam ni sam bio svestan.

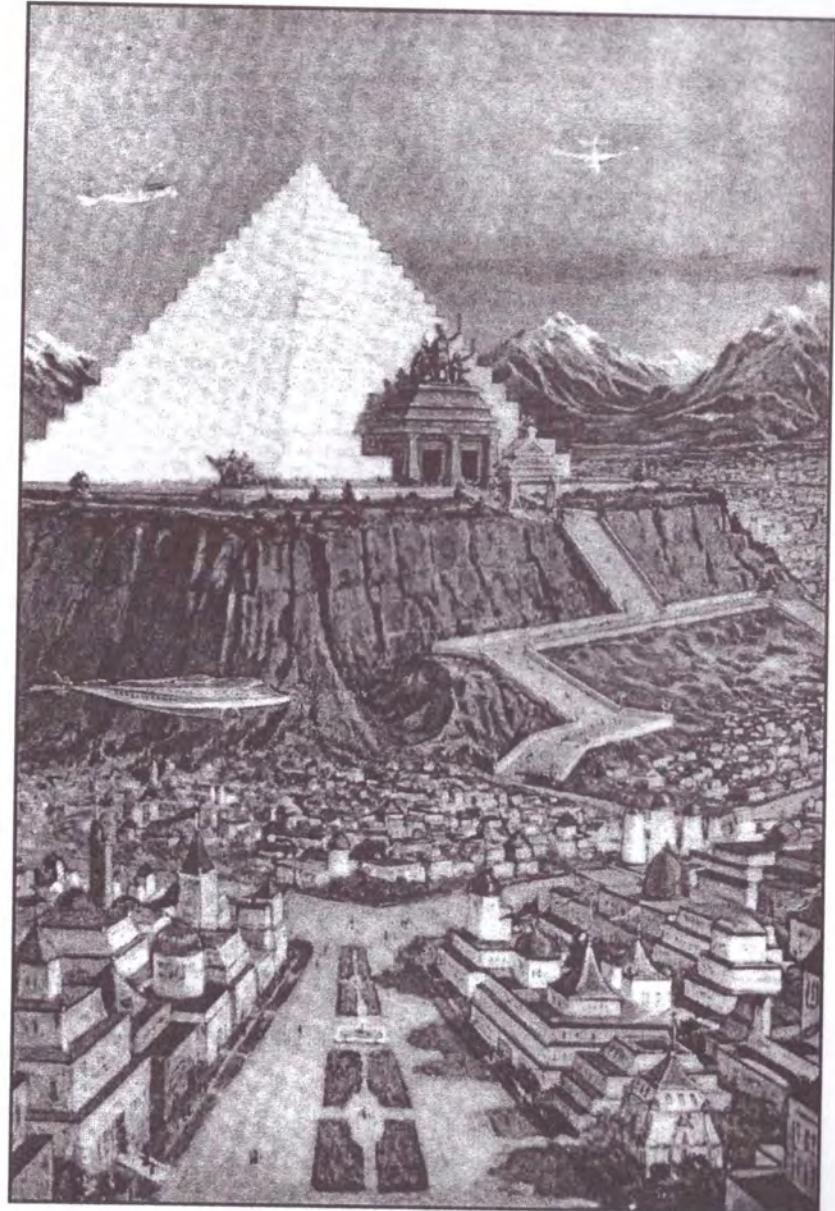
Autor:Pompiliu Sfera.

Bibliografija

1. Najdžel Hembest - Kosmička eksplozija
2. Tajna učenja svih vekova - Manli P.Hall
3. Treće oko - MIP Izdavačka kuća „Tv Novosti”
4. Misionari iz kosmosa - Ahmed Bošnici
5. Čudesno more - Ahmed Bošnjaci
6. Istorija verskih uverenja i ideja (I, II, III) - Mircea Eliade
7. Biblija i nauka - Daniel Vernet
8. Osnovni mitovi - Victor Kernbach
9. Paralelni svetovi - Cristian Negureanu
10. A Biblija je još uvek u pravu - Verner Keller
11. Sveta krv, Sveti gral - Michael Baigent, Richard Leight i Henri Lincoln
12. Mitologija - Dr.J. Kiriak (1922)
13. Najveće misterije NLO-a - Najdžel Blundell i Rodžer Boar
14. Najveće misterije sveta - Najdžel Blundel
15. Izgubljene knjige Biblije - Svetski izdavači Biblije, INC
16. Zanos crkve pre gneva - Marvin Rosenthal
17. Knjiga zaboravljenih svetova - Robert Charrouk
18. Najveće misterije mora - Gradimir Radivojevici
19. Mitologija - Richard Cavendish i Trevor O. Ling
20. Mitologija i religija Hetita – MB Siakovici
21. Druga Biblija - napisao Villis Barnston
22. Rumunski hodočasnik - đakon Gheorghe Babut
23. Istorija sveta u podacima - Acad. Prof.Andrej Oprea
24. Sвето писмо.

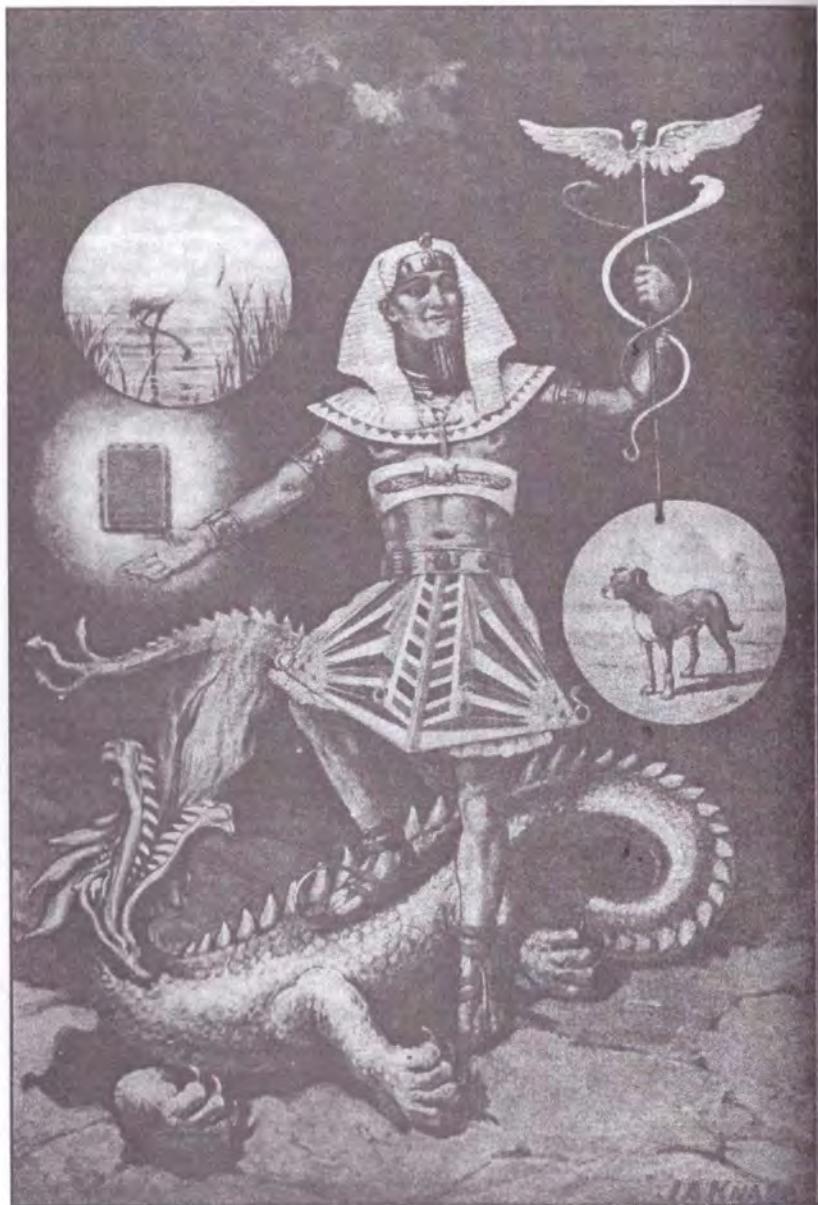
Sphinxul și regele Edip

Atlantida

Uriașii

Hermes Trismegistus

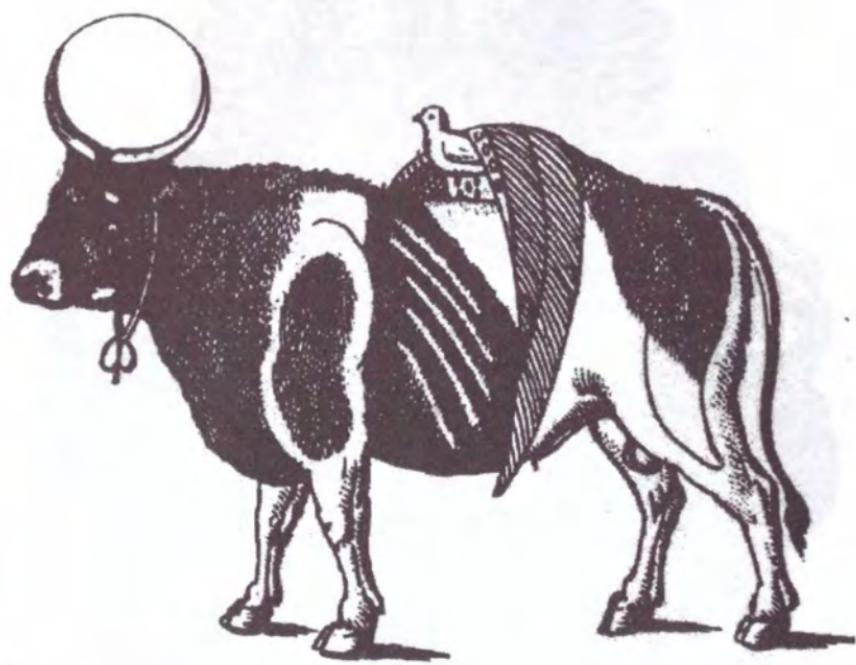
Tabla lui Hermes

Crucea numită Tau, simbol masonic folosit și de bisericile ortodoxe

Crucea Sfântului Apostol Andrei

Taurul – Simbol a lui Baal

**CIP - Каталогизација и публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад**

001.94

SFERA, Pompiliu

Urmasii lui Ham : fiul blestemat a lui Noe / Pompiliu Sfera. - Vârșet : Comunitatea Românilor din Yugoslavia, 1999 (Vârșet : Sloboda). - 71 p. : ilustr. , 21 cm

- Bibliografie: p. 71.

Tiraž 250.

0